

I DÉMONI VERÍ

„Ty veríš, že je jeden Buh. To je správné. I démoni tomu verí, ale hrozí se toho.“ (List Jakubův 2:19)

I DÉMONI VERÍ

„Ty veríš, že je jeden Buh. To je správné. I démoni tomu verí, ale hrozí se toho.“ (List Jakubův 2:19)

Timothy Williams

© 2001 Timothy Williams

Veškerá práva vyhrazena.

První anglické vydání vyšlo v lednu 2001

Druhé anglické vydání vyšlo v cervenci 2001

Vytištěno ve Spojených státech amerických.

Vydalo nakladatelství WinePress Publishing.

PO Box 428, Enumclaw, WA 98022.

S výjimkou případu stanovených v zákone o autorských právech v USA je bez předchozího souhlasu majitele autorských práv zakázáno reprodukovat jakoukoli část této publikace, uchovávat ji v datových systémech nebo ji šířit, at už jakýmikoli způsoby a prostředky – elektronickými, mechanickými, porizováním fotokopií, nahrávek či jinak.

Není-li uvedeno jinak, citáty Písma jsou uvedeny podle českého ekumenického překladu Bible, © Česká biblická společnost

ISBN 1-57921-355-3

Katalogové číslo originálu v Kongresové knihovně Spojených států
00-111854

Obálka je Jeho Dílem.

*Venováno všem, kdo milují Boha tak, že dokáží
odmítnout povrchní milost.*

Anebo je království nebeské, jako když
obchodník, který kupuje krásné perly, objeví
jednu drahocennou perlu; jde, prodá všecko, co
má, a koupí ji. (Matouš 13:45–46)

OBSAH

Predmluva

KAPITOLA 1	
Kterou cestou ke spáse?.....	12
KAPITOLA 2	
I démoni verí v Boha.....	16
KAPITOLA 3	
Veliké zástupy putující s Ježíšem.....	22
KAPITOLA 4	
Krestan, nebo ucedník?.....	27
KAPITOLA 5	
Napred si sednete.....	33
KAPITOLA 6	
Podmínky míru	38
KAPITOLA 7	
Pozbývání chuti.....	43
KAPITOLA 8	
Zatresme slánkou.....	46
KAPITOLA 9	
Proc kříž?.....	58
KAPITOLA 10	
První kázání.....	63

KAPITOLA 11	
Slova života.....	70
KAPITOLA 12	
Udílení pokynu.....	76
KAPITOLA 13	
Každodenní kříž.....	81
KAPITOLA 14	
Vyzbrojte se stejnou myšlenkou.....	85
KAPITOLA 15	
Proc se stát krestanem?.....	91
KAPITOLA 16	
První pokorný krok.....	98
Vše bylo receno.....	104
Poznámky.....	105
Požádejte o ucednictví.....	114

PREDMLUVA

S tím, kdo otevírá tuto knihu, bychom se já a moje žena rádi podělili o své zkušenosti s obema extrémí křesťanství, povrchní milostí i slepou pravoverností. Já osobně jsem vyrůstal v charismatické církvi, a když se dnes ohlédnu, žasnu nad tím, čemu jsem tehdy veril. Jak jsem mohl hledet na Ježíšův život a myslet si, že je úplně snadné Její následovat? Všechna nedělní kázání se sestávala z příběhu, anekdot či pastorových zážitků, nebyla v nich ale žádná síla. Bylo to, jako kdyby dospělí chodili do kostela pro děti. Na konci každého kázání, poté, co bylo vyjeveno poučení plynoucí z příběhu, všichni sklonili hlavu. Pastor pak požádal ty, kdo chtějí být spaseni či mají těžké srdce, aby zdvihli ruce, opakovali modlitbu a byli tak okamžitě spaseni. Všechno jsem to dělal. Nedokážu spočítat, kolikrát jsem zvedl ruku, a přece to s mým srdcem ani nehnulo. Nikdo mi

I démoni verí

nikdy nerekl, jak spočítat cenu následování Krista. Mohl jsem dál hřešit, a přesto být stále zahrnován Boží „milostí“, aniž bych se zmenil. Nemel jsem ponětí o tom, co to znamená být ucedníkem Kristovým, a rozhodne me nikdy nikdo neupozornil na cenu, kterou je třeba platit. Příbeh mojí ženy je úplně jiný.

Behem dospívání jsem mela velmi malou zkušenost s církví. Když jsme se s Gregem poznali, ani jeden z nás nešel cestou Pána. Krátce před naší svatbou jsem se začala poohlížet po nějaké církvi. Jeden přítel mi řekl o malé nekonfesijní církvi, která se zdála šířit pravdu. Začali jsem tam s Gregem pravidelne docházet. Můj život byl ovládán hříchem a tak jsem se cítila provinile pokaždé, když jsem vyslechla kázání. V této církvi jsem v sobe rozpoznala mnohé, co bylo treba zmenit, a naucila se tam, že je treba delat to, co říká Bible. Po case jsem ovšem mela těžší a těžší srdce a cítila se, jako kdybych umírala pomalou smrtí. Zjistila jsem, že nejsem schopna delat to, co říkalo Písmo a kázání. To me hluboce zmátlo. Mé vztahy s lidmi v církvi se pomalu ochlazovaly. Začala jsem se s krikem domáhat, aby mi Buh ukázal, co

delám špatně. Chtěla jsem se změnit a uposlechnout Ho, ale moje křesťanství bylo bezmocné. Představitelé církve usoudili, že vedu svůj zápas proto, že jsem nevystoupila k oltáři, abych Ježíše pozvala do svého srdce, protože to byli oni, kdo me pokřtili. Čím více jsem měla otázek a prosb o pomoc, tím víc mi prikazovali řídit se přísně pravidly. Nakonec me požádali, abych odešla a už se nevracela. Konečně jsme s Gregem rozpoznali klamavost pravidel stanovených v této církvi a vystoupili jsme z ní.

Ani Jessica, ani já (Greg) jsme nechtěli opustit Boha, ale se svou liberální minulostí a nynější zkušeností, jsme byli čím dál tím nejistější. Jessica se trápila nad slovy o putování úzkou cestou, nemeli jsme ale ponětí, kde ji najít. Když už jsme byli v koncích, Pán nám ukázal moc křesťanství, poselství kříže.

Jednoho dne Jessica zaslechla příběh v závěru nějakého rozhlasového pořadu a podívala se na internetu na stránky, které autor zmínil. Tohle učení znelo velmi podobně tomu, jež jsme právě opustili, přesto jsme si povšimnuli čehosi odlišného. Cítili jsme v tom poselství

I démoni verí

Boží lásku a sílu. Zdálo se, že se tu platí za přijímání Boží milosti sebezapřením. Takové poselství nám dalo naději, protože už jsme vedeli, že s Boží pomocí se můžeme změnit.

Poté, co jsme si prošli extrémny „můžeme delat, co chceme, jsme vykoupeni Jeho krví“ a „říká-li to Bible, je to zákon“, byli jsme dychtiví a nespokojení. Když jsme vyslechli poselství kříže, naplnila nás radost, a zároveň nás ochromila Boží moc a láska. Nemeli jsme s Jessicou potuchy, jakou život promenující zkušenost nám Buh přinese. Už jsme neudělali ani krok na cestě k povrchní, snadně získané milosti. Zjistili jsme, že nás Boží milost učí říci Ne hríchu a pýše. Jessica zjistila, že ji Buh může přijmout a že může následovat cestu a změnit se díky síle Ducha. Poselství kříže není ani snadnou zbožností, ani přísným formalismem.

Při čtení těchto slov si možná reknete, „To nemůže být pravda“, anebo možná padnete na tvář před Bohem tak jako my. Neberte prosím na lehkou váhu cenu, kterou je třeba zaplatit. Kříž nám přinesl ohromnou radost a zároveň drtivou bezmoc, protože víme, že bez Ježíše nedokážeme nic, a to je postoj, jaký od nás Buh žádá.

V jistém ohledu na nás toto poselství dolehlo tíživeji než to predešlé, neboť před křížem se odhalí naše

Předmluva

nejhlubší hráchy. Občas se Boží láska zdá být nesnesitelná, protože On nás pro naše dobro vede ke kázní. U kříže jsme ale Jessica a já začali se strachem a chvením chápat naši vlastní spásu. Nalezli jsme ve svém manželství a ve vztahu k našemu Pánovi radost, jakou jsme dosud nepoznali. Nestací následovat zákony, která Buh stanovil v Bibli – pravá spása se dostavuje až tehdy, když tak činíme ryze Jeho mocí. A nestací v chvatu přijmout Jeho milost a říci, že veríme v Boha – protože i démoni verí.

Greg & Jessica Gambillovi

Kterou cestou ke spáse?

Toto praví Hospodin: „Stujte na cestách a vyhlížejte, ptejte se na stezky vecnosti: Kde je ta dobrá cesta? Vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid. . .” (Jeremiáš 6:16)

Každá církev má svůj způsob, jak se dostat do nebe, tak jak má člověk poznat správnou cestu? Vezmeme-li v úvahu všechna rozličná přesvědčení a názory na to, co to znamená být křesťanem, není divu, že mnoho lidí pocituje zmatek.¹ Ve skutečnosti mnozí přestali hledat Boha úplně, protože se hledání pravdy zdá být až příliš velkým úkolem. Navíc se dnes mnozí domnívají, že názor je totéž, co víra, a že když si něco myslíme dostatečně upřímně, že nás Bůh přijme. A aby se tyto

potíže dále zkomplikovaly, spousta farizejských „krestanů“ tvrdí, že znají Boha. Všechny tyhle a další věci berou chut tem, kdo poctive Boha hledají.

Abychom se dopátrali odpovědí, je třeba sledovat smer stanovený Jeremiášem: „...ptejte se na stezky vecnosti: Kde je ta dobrá cesta?“ a pak se v tom smeru vydat. Díky temto slovom, jež nám dal Buh, „vaše duše naleznou klid.“

Podle Lukáše 7:48 Ježíš řekl jisté žene: „Jsou ti odpušteny hríchy.“ Buh jí odpustil vše zlé ve skutcích i myšlenkách. Ta slova jsou tím nejlíbeznejším, co jen muž ci žena muže kdy slyšet.

Božská shovívavost by nás mela osvobodit a zažehnout naše srdce nehynoucí láskou k Nemu.² Abychom se techto slov dockali, musíme nejprve uvážit, co to znamená být krestanem. Jinak se vystavujeme nebezpečí, že budeme „kárání“ práve Bohem, který se dotýká našeho života s láskou a silou.³ Jak Písmo v následujícím odstavci dokládá, Ježíš se zrekl tech, kterých se Buh dotkl silou, nebot odmítali „cinit pokání“. Mejsme toto na pameti a podívejme se na to, co to opravdu znamená být krestanem, jak se clovek krestanem stává a co je treba, abychom se vyhnuli

I démoni verí

Božskému pokárání. Stručne receno, podívejme se na pravdu v souladu s Ježíšem.

Tehdy pocal [Ježíš] kárat mesta, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutku, že necinila pokání...“ (Matouš 11:20)

Když žil na této zemi, Ježíš získával krestany velmi zvláštním způsobem. Ježíš si získával duše, jak ještě uvidíme, způsobem, jenž muže být velmi překvapivý.⁴ Tato kniha je studií toho, jak se clovek stává krestanem v souladu s Ježíšem.

Mnozí, kdo se považují za krestany, odpovídají na Božskou lásku způsobem, který si nezíská Ježíšuv souhlas. Jak říká Pavel v Listu Rímanum, „nepodřídili se“ Boží podobe spásy a namísto toho „chtějí uplatnit svou vlastní.“

Nevedí, že spravedlnost je od Boha, a chtějí uplatnit svou vlastní; proto se spravedlnosti Boží nepodřídili. (Rímanum 10:3)

Každá církev a každá sekta má svůj způsob, jak spasit cloveka. Každá „chce uplatnit svou vlastní“ metodu

Kterou cestou ke spáse?

spásky. Ale je tomu už dávno, co nám Buh dal vedet, že do nebe vede jen jedna cesta.

. . . jeden je Pán, jedna víra, jeden krest. . .
(Efezským 4:5)

Každý clovek se musí rozhodnout, poddá-li se Boží spravedlnosti, nebo zda prijme pozemské náboženské zpusoby. Božská spravedlnost je vecná, kdežto mír a bezpečí, jež nabízí clovek, dávají jen planou nadeji.

V dnešních církvích existuje mnoho ruzných zpusobu, jak být krestanem. Lidé se mohou shromažďovat po kázání, zdvihat ruce, navštevovat kurzy, brblat v extázi nebo opakovat, co jim nekdo predíkává. Volání spásky, nabízející přijetí Ježíše, se liší od církve k církvi, ale které je od Boha? Ohlédneme se a podívejme se, jak nekoho ucinil krestanem sám Ježíš. Podíváme se na Ježíšovo volání spásky,⁵ a pokud se neshoduje s našimi, pak cinme pokání a „podridme se spravedlnosti Boží.“

I démoni verí v Boha

Mnoho lidí verí v Boha a velká většina světa je nábožensky založená. I ti, kteří neverí v Boha mají svou víru – totiž v to, že Buh neexistuje. Ti, kdo jsou bez konkrétní víry, bláznovsky verí sami v sebe.⁶ Je tedy bezpečné říci, že každý v něco verí. Verit je pro cloveka snadné, neboť tuto schopnost má od Boha.⁷ Lidé si bohužel vymysleli mnoho vecí, v než verí. Pocet „smyšlenek“, které si clovek vytváří, aby uspokojil své žádosti, je vskutku vysoký.

Hled, jenom na tom jsem přišel, že Buh sice učinil cloveka přímého, ten však vyhledává samé smyšlenky. (Kazatel 7:29)

Krestanství není žádnou výjimkou. Krestanské církve vyhledaly a vytvorily mnoho „smyšlenek“, aby se přiblížily k Ježíši. Tyto „smyšlenky“ zahrnují mnohé, od pouhého pozvání Ježíše do vašeho srdce, brblání slov, zpevu zadní části Bible, odříkávání ružence, až po krest vodou. Navratme se na stezku, kterou stanovil Ježíš, a přijmeme jeho pokyny pro přijetí Boha.

„Kdo prichází ke mne. . .” (Lukáš 14:26)

„Kdo prichází k“ Ježíši pro spásu, musí ihned na počátku pochopit nekolik vecí. Je treba si spocítat náklady dríve, než se prohlásím za krestana. Drive než muž ci žena muže přijmout spásnou sílu Ježíšovu, musí si spocítat cenu, kterou je za spásu treba zaplatit.

Bez odpovídajících skutku pouhá víra a slovní vyznání, že Ježíš je Pán, zakládají dábelskou víru, která porušuje následující slova Písma.

Srdcem veríme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení... (Rímanum 10:10)

I démoni verí

Cožpak démoni nesplňují nároky, které se káží ve většine církvi? Cožpak démoni neverí v existenci Boží? Cožpak démoni neuznávají, že Ježíš je Svatý Boží?⁸ Ale pochopitelne že uznávají. Proto tedy pouze citovat Rímanum 10:10 a pritom pomíjet zbytek Slova Božího učiní vaši víru rovnou víre démonu.

Ty veríš, že je jeden Buh. To je správné. I démoni tomu verí, ale hrozí se toho. (List Jakubuv 2:19)

Veríte v Boha. No výborne, verí v nej i démoni, kterým se dostane útrap pekelných. Vaše mínění o Bohu vubec nic neznamená, stejne jako to, co si o Bohu myslí démoni, je nezbavuje jejich dábelské podstaty. Uprímne receno, rozdíl mezi lidmi a démony je takový, že démoni se alespon „hrozí“.

Vedí dost, aby se Boha obávali, a jakmile většina lidí zjistí, že to, v co verí, ztrácí životaschopnost, budou se také „hrozit“. Démoni jsou naplneni desem z toho, co je čeká, a my bychom se měli také desit, pokud neciníme pokání. Démoni, a společne s nimi všichni, kdo necinili pokání, tak jak prikazuje Buh, budou „hrozne kricet“ a žádat Boha, aby je „netrápil“.

...a hrozne kricel: „Co je ti po mne, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Pri Bohu te zaprísahám, netrap me!“ (Marek 5:7)

Až „nastane čas“ Buh bude doslova „trápit“ ty, kdo chovají démonickou víru založenou na sobeckých motivech a hříchu.

A dali se do kriku: „Co je ti po nás Synu Boží? Prišiel jsi nás trápit, dríve než nastal čas?“ (Matouš 8:29)

Slyšíme jejich hlasy a téměř pocítujeme jejich strach z útrap, které se jim dostanou od Boha.⁹ Je správné pohlédnout zpríma a cestne na to, cemu říkáme víra v Boha.¹⁰ Mnozí si pletou víru v Boha se svými „názory“ na duchovní záležitosti. Jiní si myslí, že víra proste spocívá v tom, že prohlásí, že pozvali Boha do svého života. Zaprvé, jen „hlupák“ nachází zalíbení ve svých názorech na Boha. Takže, až se příšte ocitnete na shromáždění, ve škole ci v hodine nedelní školy, kde všichni vykládají své názory na Boha, nerozpakujte se citovat následující citát Písma.

I démoni verí

Hlupák si nelibuje v rozumnosti, nýbrž v obnažování svého srdce. (Prísloví 18:2)

Za druhé, mnoho lidí prišlo k Bohu proste jen s tím, že Ho pozvali do svých životů. Jejich víra je pouhým názorem vyjádřeným s jistým presvedčením. Jinak receno, oni verí, že došli k Bohu, protože Jej pozvali do svého života. Tato zkomolenina textu Rímanum 10:10 je to, čím sul Ježíšova vykupitelského poselství pozbývá slansti.

Démoni se radují, když lidé citují Rímanum 10:10 na úkor ostatních částí Písma, protože právě tohle z nich ucinilo demony. To oni kvuli svým názorům, práním a své chtivosti odmítli dokonalý Boží plán, jež pro ne byl stvoren. Satan říkal Eve tu samou starou lež, když zpochybnoval to, co řekl Buh. A Satan stále ještě používá tento svůj starý úskok a ptá se, „Opravdu Buh řekl, že právě tato cesta vede ke spáse?“^{d1}

Mnozí lidé se ve jménu Ježíše ze dne na den stále více stávají demony. Oni se totiž domnívají, že jediným požadavkem je „verit“ v Boha. Avšak bez poslušnosti a „skutku“ nemuže být nikdo spasen. Pamatujte si, že i

démoni verí v Boha, ale nekonají dobře, a proto je jejich víra nespasí.

Stručne receno, víra v Boha se rovná skutkum a poslušnost k Duchu Svatému je vyjádřením upřímné víry.¹² Na druhou stranu je víra bez Božího „skutku“ pouhým lidským názorem utvářeným jeho vlastními sobeckými cíli.

Stejne tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobe mrtvá. (List Jakubuv 2:17)

Veliké zástupy putující s Ježíšem

Veliké zástupy“ chodí dnes do kostela a „veliké zástupy“ chodí naslouchat, jak kazatelé hovoří o Ježíšovi. „Veliké zástupy“ lidí si kupují knihy, poslouchají kázání na kazetách a probírají biblická témata. Mnoho lidí navštěvuje školy biblických studií a semináře, kde se venují studiu Boha. S Ježíšem vskutku putují „veliké zástupy“, a prece se nikdo z nich nedostane do nebe. Pouzí „putující“ budou navždy horet v plamenech pekelných.

Šly s ním veliké zástupy. . . (Lukáš 14:25)

Je třeba porozumět rozdílu mezi opravdovým křesťanem a poutníkem cestujícím s Ježíšem. Poutník se vydal na tuto cestu, aby se zdarma nasýtil a využil Ježíšových zázraku a daru, a přece odmítá Jeho cestu ke spáse. Jejich bohem je bricho a jejich víra vždy usiluje o to, něco od Boha získat.

... jejich koncem je zahynutí, jejich bohem je bricho a jejich chloubou to, zač by se měli stydet, neboť smýšlejí přízemně. (Filipským 3:19)

Poutníci, kteří se přidali k Ježíši proto, aby od Neje něco získali, by se měli zamyslet. Ježíš se nám snaží povedet „pravdu“ o nás samých; totiž to, že ho následujeme jen proto, že uspokojí naši sobeckou chtivost. Mnozí chtějí jíst „chléb“ a „nasýtit se“ klidu, blahobytu, štěstí, požehnání a nadeje, ale odmítají si Jej zamilovat.

Ježíš jim odpovedel: „Amen, amen, pravím vám, hledáte me ne proto, že jste videli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtili jste se...“ (Jan 6:26)

I démoni verí

Lidé dokazují, že jejich bohem je bricho, když odmítají kříž, Boží cestu spásy člověka. Jdou s Ježíšem, ale o kříž mají pramalý zájem, kromě toho, že na něm Ježíš zemřel za ně. V církvích je dnes spousta takových „poutníku“. Mnozí se považují za dobré křesťany, ale jsou pouhými poutníky, ne opravdovými ucedníky Ježíšovými. Ježíš se otocil k temto „velikým zástupum“ poutníku a promluvil o závažnosti prohlašování se za křesťana.

Šly s ním veliké zástupy; otocil se k nim a řekl: ...
(Lukáš 14:25)

Pravda je taková, že Ježíš se nesnažil nikoho učinit křesťanem. Ježíš prece přišel a zemřel, aby získal ucedníky. Jak je toto důležité, uvidíme ještě později. Ted totiž poslyšme, co říká Ježíš, když hovorí o Božském spásném volání a o Božském způsobu spásy člověka. Člověk se chce bavit a zjednodušit si přijetí Ježíše, zatímco Buh člověka zkouší a odhazuje všechny, kdo nejsou hodni vecného života.¹³ Ježíšova cesta je pro všechny, kdo touží po spáse. V tom je Ježíš durazný.

Kdo přichází ke mně... (Lukáš 14:26)

A kdožkoli... (Lukáš 14:27; použit kralický překlad)

Ježíš venoval tři roky tomu, aby lidi připravil na Petrovo kázání na den letnic. My ovšem prohlásíme člověka za křesťana bez jakékoli přípravy. Zájem církvi o počet věřících vede jejich představitele k tomu, že vyhláší nové narození dříve, než vůbec došlo k početí. Pavel přirovnává vstupování Krista do života člověka k narození dítěte,¹⁴ my ovšem v naší pozemské ukvapenosti opomíjíme bolesti těhotenství a porodu, jen abychom ospravedlnili svůj vlastní hřích. Neudivil by vás snad muž, jenž by vykřikoval, „Pojďte se podívat na moje detátko!“, kdyby jeho žena byla v prvním měsíci těhotenství?

Bůh strávil tisíce let přípravami na to, aby Ježíš mohl přijít a ohlásit dobrou zprávu. Proč si potom myslíme, že je někdo spasen, když ho musíme naučit slova, která má odříkat ve své vlastní modlitbě za spasení?

I démoni verí

Ježíš lidi zkoušel a proveroval, nutil je přemýšlet, hloubat a uveďomovat si vlastní bezmoc v záležitostech týkajících se Boha, aby tak zkoušel jejich touhu po Bohu.¹⁵

Tak jako rozmazlené deti, jejichž rodice odhadnou a ihned splní všechna jejich přání, jsme si učinili vykoupení snadným. Dáváme lidem všechny odpovědi a ulehčujeme jim všemožně přijetí našeho chápání křest anství, ale jejich duše nezachráníme.

Jednoduše označujeme pouhé poutníky následující Ježíše za spasené křestany, i když nic nemůže být dál od pravdy. V současnosti se hlásání nutnosti spocítat si, co bude třeba zaplatit, setkává s otevřeným nepřátelstvím, neboť až tak ponižujeme dobrotu Boží. Jak se zachováte vy? Promeníte se z „poutníka“ na „ucedníka“?

Krest an, nebo ucedník?

Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto svete, uchrání jej pro život vecný. (Jan 12:25)

Ježíš mel odpor k vlastnímu životu, když putoval po této zemi. Nenávidel vlastní život a nesl svůj kříž. Zpráva o opovrhování vlastním životem je ta dobrá zpráva,¹⁶ kterou Ježíš hlásal a žil. Jen tato novina spasí cloveka pred peklem a znamená správné požehnání jeho životu. Ježíš říká, že bez této nenávisti se nikomu nedostane „života vecného.“

Mnoho lidí si myslí, že Ježíšovo ucení o odporu k vlastnímu životu není pro mladé verící ani pro ty, kdo zvažují, zda se krestanem stát. Mylně se domnívají, že

I démoni verí

seznámení s tímto nesnadným poselstvom by lidi pouze odrazovalo. Ale Ježíš tak vubec neuvažoval a hovoril o kríži vždy bez obalu. Když šlo o nároky kladené na krestany, vyjadroval se vždy přímo a smele. Ježíš nikdy nerekł, že život krestana bude snadný.¹⁷

Ježíš se nikdy nenechal slyšet, že by se u nej meli jednoduše prihlásit lidé, kteří chtejí být spaseni. Ježíš nikdy nerekł davum, aby zdvihli ruce a vyzvali ho do svých srdcí. Písmo nezaznamenává jediný prípad toho, že by nekdo jen zval Ježíše do svého srdce tím, že by prednášel predem stanovenou „modlitbu verícího.“ Vetšinu dnešních metod získávání spásy vskutku v Bibli nenaleznete. Uprímne receno, dnešní metody priblížení se k Pánu vubec neodrážejí to, co mel Ježíš na mysli.

Ježíš predevším neprišel, aby dal vzniknout krestanum, ale aby mel ucedníky. To je podstatný rozdíl, a to hlavne proto, že když se nekdo nazývá krestanem, považuje to za danost. Ale Ježíš na to pohlízel jinak. Snažil se získat ucedníky a ucedník je nekdo, kdo se neustále ucí od Boha. I Ježíš se „naucil poslušnosti z utrpení, jímž prošel.“ Ježíš coby syn cloveka byl dokonalým ucedníkem, v jehož stopách my musíme kráčet.¹⁸

Ackoli to byl Boží Syn, naucil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel... (Židum 5:8)

Stát se ucedníkem vyžaduje jistou pokoru a schopnost ucit se, kterých není třeba k tomu, aby člověk byl krestanem. Být krestanem, to zní jako uzavřená smlouva. Zamyslete se nad studentem medicíny, který se ucí, jak být lékařem. Ten se prece muže jen steží označovat za lékaře dřív, než dokončí školu. Zcela obdobne ani my nejsme krestany, tedy lidmi zcela podle Ježíšova obrazu, dokud nesložíme zkoušky a nepohlédneme Mu „tváří v tvár.“¹⁹

I v tomto svete ten, kdo se chce stát lékařem musí zvážít cenu, aby zjistil, zda je ochoten zaplatit to, co je k dokončení školy treba. Tak jako v medicíne mnozí odejdou a odpadnou od Ježíše.²⁰

To svetští neverící poprvé nazvali Ježíšovy ucedníky „krestany.“²¹ Pohanský svet používal toto hanlivé označení, zatímco Ježíšovi verní sami sebe vždy označovali za „ucedníky.“²²

Slovo „ucedník“ znamená student, posluchac, žák. Ucedník k spáse postupne speje a ceká na příchod

I démoni verí

Božského „spasení“, jež bude „odhaleno v posledním case.“²³

...a Boží moc vás skrze víru streží ke spasení, které bude odhaleno v posledním case. (1. list Petruv 1:5)

Ježíšuv slib spásy hovorí pouze o přibývání „ucedníku.“ Ježíš v Matoušovi 28:19 nikoho nevybízí, aby získával krestany, nýbrž nás zásadními slovy poveruje, abychom šli získávat „ucedníky.“ V celé pasáži Lukášova evangelia 14:25–35 Ježíš prohlašuje, že kdo s temito vecmi nesouhlasí, nemuže se stát ucedníkem. Spásy se dostane jen ucedníkovi.

...nemuže být mým ucedníkem. (Lukáš 14:26)

...nemuže být mým ucedníkem. (Lukáš 14:27)

...nemuže být mým ucedníkem. (Lukáš 14:33)

Ježíš nám klade otázky: „Jste ochotni se stát ucedníky? Jste ochotni zaplatit tuto cenu, být ukáznení jako ve škole a stát se ucedníkem a být jím až do samého

Krestan, nebo ucednik?

konce svého života?“ Dříve než reknete ano, máte se podle Ježíše posadit a promyslet si své rozhodnutí.

Napred si sednete

Což si napred nesedne... ~Ježíš

Ježíš nerekł: „Predstupte v kostele a prijmete Me jako svého osobního Pána a Spasitele.“ Ježíš nikdy nerekł: „Prijďte si pro požehnání.“ Ježíš ani nestanovil pravidla pro naše životy, abychom dosáhli spásy pred zahynutím. Ježíš ovšem rekl, že každý, kdo by i jen vzdálene uvažoval o možnosti stát se krestanem, si musí nejprve sednout a zvážít cenu.

Rekl, abychom se posadili a velmi pečlive zvážili, co to znamená Jej následovat. Bez dojímavých okázalostí Ježíš říká všem, kdo touží po Jeho spáse, aby se posadili a zcela strízlíve přemýšleli. Ježíš se nikdy nesnažil primet davy, aby jej následovaly. Spíše každého vyzýval, aby si

pokojne „sednul“ a „zvážil náklad“, který je třeba za spásu platit. „Chce-li nekdo z vás stavet vež...“ anebo „chce-li nekdo z vás“ být ucedníkem, pak si napřed sednete.

Chce-li nekdo z vás stavet vež, což si napřed nesesedne a nespocítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? Jinak – až položí základ a nebude moci dokončit – vysmejí se mu všichni, kteří to uvidí. "To je ten clovek," reknou, "který zacal stavet, ale nemohl dokoncit." (Lukáš 14:28–30)

Mnozí si nespocítali náklady na položení „základu“, a proto pozdeji odešli. Neberte tedy na lehkou váhu Ježíšova slova o propoctu ceny. Jak je ale možné lépe ve vašich strízlivých úvahách promyslet, co bude treba zaplatit, když i ti, kteří náklady zvážili, se pozdeji rozhodli, že se nevyplatí vež dostavet? Je smutnou pravdou, že mnohým se dnes dostává „výsmechu“, nebot si náklad sice spocetli, ale pozdeji nebyli ochotni zaplatit cenu úplného vykoupení od hríchu. Následující citát jasne dokladuje, že odpadli i mnozí Ježíšovi ucedníci, ne

I démoni verí

jen pouzí poutníci, protože pro ne byl život s křížem příliš náročný.

Od té chvíle ho mnoho jeho ucedníku opustilo a už s ním nechodili. (Jan 6:66)

Mnozí by se mohli domnívat, že tohle zní jako spása skrze ciny a pokus získat si od Boha spásu. Ale ve skutečnosti Ježíš prohlásil, že abychom získali zdarma Boží milost, musíme všeho zanechat. Tem, kdo horekují, že tu jde o spásu skrze ciny, uniká celá podstata. Ucedníci prostě každý den odpovídají na Boží milost. Ta jako „déšť“ dopadající na úrodnou puđu prináší „užitečnou rostlinu.“²⁴ Pokud ale zeme ztvrdne, nic užitečného z ní nevyroste.²⁵ Když clovek zatvrdí své srdce a preruší tak moc milosti, pozbude vecného života.²⁶ Ucedník prostě říká každý den „Ano“ Boží milosti. Tohle je ta zkouška, říkat Bohu z lásky k Nemu „Ano“ v každém okamžiku. Dokážeme-li to, Buh má moc zabránit našemu pádu. Buh ovšem nikdy nebude ke spásu nutit nekoho, kdo není ochoten dovolit milosti, aby jím volne procházela.²⁷ Odmítáme-li milost, která je cloveku křížem, potom budeme odmítnuti, „vyvrženi“ a nakonec „spáleni“ v pekle.²⁸

Nikdo, kdo se skutečně chce zbavit hříchu ve svém životě, toto vůbec nepovažuje za výdaj. Opravdový ucedník „z radosti“ prodá „všecko“, aby koupil „poklad“ Boží dobroty a milosti. Abych se vyjádřil stručně, tohle vše zavání přísným dodržováním zákona pouze lidem s tvrdým srdcem. Vždyt jen přízemní lidé s tvrdým srdcem se zdráhají vzdát se všeho výmenou za „poklad.“

Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který nekdokdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všecko, co má, a koupí to pole. (Matouš 13:44)

Ježíšuv poklad je „skrytý“. Buh nedává znát slovo o kříži každému. Má pro Boha až příliš velikou hodnotu a moc, než aby je nechal pošlapat zlými lidmi. Mnozí příslušníci církve, kteří chodí pravidelne do kostela, tento poklad nikdy nenajdou. A mnozí, kteří jej najdou, se k nemu nikdy nevrátí, protože se dříve neposadili a nepromysleli si, jak se věci mají mezi nimi a Bohem. Ztrácejí poklad kvůli vlastnímu zmatku.

Když clovek tento poklad nalezne, skryje jej nebo si jej ponechá. Jiste jej „skryje“, aby ostatním nebylo

I démoni verí

zřejmě, proc všechno prodává. Stane se velmi tichým a rozjímá o samote o tom, co našel mezi sebou a Bohem.²⁹ Na rozdíl od mnoha jiných, kteří se trmácí, aby vyslechli názor za názorem a vedeli, co si ostatní myslí o Ježíši, tento člověk si uvědomuje hodnotu pokladu a poznává prostor mezi ním a Bohem. Lidé se zlým srdcem jdou od člověka k člověku, od knihy ke knize a předkládají podklad k posouzení smrtelníkům. Předkládají hříšnému člověku to, co jim dovolil svatý Duch zahlédnout. Nakládají s pokladem milosti jako s cetkou, kterou našli v písku na pobřeží. Jak smutné je sledovat všechny ty spousty lidí, jimž Bůh dává poznat tento poklad, odcházet a upadat do naprostého zmatku s otázkou, zda Ježíš a slovo o kříži pocházejí opravdu od Boha. Nakonec svému zmatku úplně podlehnou a odmítnou znovu vykopat poklad, který dříve našli. Poklad je pošpinován lidskýma rukama, hlasy, komentáři a rozřezáváním slova Božího. Ti, kdo si „nesednou“ poté, co znovu ukryjí Boží poklad, nikdy nedojdou věcného života. Když muž nebo žena objeví slovo o kříži, je pro ne dobré „potichu čekat na spásu od Hospodina.“

Napřed si sednete

Dobry je Hospodin k tem, kdo v neho nadeji slozi, k duši, jez se na jeho vuli dotazuje. Je dobre, kdyz clovek potichu ceká na spásu od Hospodina. (Plác 3:25–26)

Podmínky míru

A řekl žene „Tvá víra te zachránila, jdi v pokoji!“
(Lukáš 7:50)

Jdi v pokoji!“ řekl Ježíš žene, již byly odpuštěny hříchy. Svet prahne po míru a pokoji a nespocet mužů a žen se snaží nalézt mír ve svém životě. Tento mír nenaleznou a nedosáhnou jej, dokud nenaleznou mír ve vztahu k Bohu. Buh je jediným zdrojem trvalého míru a když objevíme klid s Ním, získáme Pokoj všech pokojů. On je pramenem rek pokoje, jež plynou skrz život cloveka.³⁰ Bez Neho není možné dojít míru.³¹ Cím to bylo, že ta žena smela slyšet Ježíšova vlídná a láskyplná slova? Co ona mela a co mnoha jiným chybí?

Ježíš přišel, aby vnesl mír mezi nás a Boha, ale většina lidí si bohužel neuvedomuje, že Buh proti nim vede válku.³² Většina lidí mylně verí, že je Buh na jejich strane, přestože jejich životy jsou napechovány hříšností. Zástupy kazatelů a pastora hlásají nepravdivé slovo, že jim Buh odpustil bez pokání a bez podržení se Božím způsobu záchranu.³³

Je pravda, že nás Buh miluje, je ovšem také pravda, že právě teď se Buh chystá soudit svět a poslat drtivou většinu jedincu, at už příslušejících k církvím či nikoliv, do pekla. Jeho spravedlivý soud přichází a ti, kdo s Ním neuzavřeli mír, se dockají věčných a neustávajících muk pekelných.³⁴ To je důvod, proč nám Buh říká, abychom se snažili dojít spásy.³⁵

Pohledme, jak člověk může uzavřít mír s Bohem, který s ním vede válku. O jakých "podmínkách míru" nám Ježíš říká, že máme uvažovat, až se „posadíme“?

Nebo má-li nějaký král táhnout do boje, aby se střel s jiným králem, což nezasedne nejprve k porade, zda se může s deseti tisíci postavit tomu, kdo proti nemu táhne s dvaceti tisíci? Nemůže-li, vyšle poselstvo, dokud je jeho protivník ještě

I démoni verí

daleko, a žádá ho o podmínky míru. (Lukáš 14:31–32)

Opet Ježíš říká, “Napred si sednete a uvažujte,” co to znamená uzavřít “mír” s Bohem. Nejedná se o prosté volání o pomoc a spásu, brblání slov ci pozvání Ježíše do vašeho srdce. Ani zakoušení zázraku neznemá, že je clovek spasen.³⁶ Jen ti, kteří se posadili, spocetli si náklady a zaplatili cenu, jsou na ceste ke spáse.³⁷

Protože nikdo nemuže zaplatit za své hríchy to, co by mel a protože Buh je dalek toho, aby nás zatratil, požádejme Ho o “podmínky míru.” Nedotazujte se po podmínkách míru ve vaší církvi a nenechte se ovlivnit vlastním názorem na tuto záležitost. Zjistete, jaké jsou Boží “podmínky míru” a jak je přijmout, nebot On v této záležitosti nepovoluje žádné odchylky.

Pripojte se k „delegaci,“ která jde vstríc Bohu za jeho podmínek pred soudným dnem a vzdejte se všeho zdejšího. To znamená, že je treba najít církev, která chápe tyto „podmínky míru“ a žije podle nich. Až naleznete, pripojte se k jejich snaze být “cistí a bez poskvrny“ a žít v míru s Bohem.

Proto, milovní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.
(2. list Petruv 3:14)

Vážně si myslíte, že se můžete postavit Boží armáde? Kolik lidí si bláhově myslí, že jejich výklady Písma zmení Boží mysl? Je bláznovství si myslet, že naše přesvědčení, že ucednictví není ke spásu nutné, obstojí proti Bohu. Práce naší logiky neodvrátí ani jediný krok chodu Božího soudu. Prázdňá církevní definice dobroty Boží neuspeje proti Boží armáde a bitvu neprežije. Rozmelnovat Boží způsob spásy je válka prohraná dříve, než vubec začne. Je lepší se před Bohem vzdát a přijmout jeho požehnání než rozpoutat jediný spor, kterým pozbudeme ráje.

Pozbývání chuti

Ježíš řekl, že pouze ta církev, která rozumí Jeho výzve ke spáse, zůstává „slaná.“ Pokud některá církev nebo ucedník pozbuje této „slanosti“ Božích „podmínek míru“, budou „vyhozeni.“ Je to k pláci, kolik různých verzí spásných poselství bude nakonec „vyhozeno.“ Ohromný počet jedinců, kteří se domnívají, že spejí ke Kristu, bude shledáno hanbou církve,³⁸ protože odmítli Ježíšovo spásné poselství a vymysleli si svá vlastní.

Dobrá je sul. Jestliže však i sul pozbuje chuti, co jí dodá slanosti? Nehodí se na pole ani na hnojiště: vyhodí se ven. Kdo má uši k slyšení, slyš. (Lukáš 14:34–35)

Všechny ty duše, kterým se dostává „spásy“ budou vyhozeny, protože z onech poselství bylo odstraneno pocítání nákladu, tedy alespon tech v souladu s Ježíšem. Na vlastní riziko prehlížíme anebo si upravujeme Jeho poselství záchrany.

Cena spásy u Ježíše je stoprocentní. On zaplatil životem za naše hríchy a my Ježíšovi spravedlive na oplátku dáváme všechno.³⁹ Každé kázání urcené tem, kdo by mohli konvertovat, by melo hovorit o urcení ceny. Nedeje-li se tak, výsledkem je prostorná brána⁴⁰ z poselství evangelia, již mnozí vejdou, aby se dockali zkázy v pekle. Ježíš bez obalu a beze studu říká, že spása bude cloveka stát všechno v tomto svete.

Tak ani žádný z vás, kdo se nerozloucí se vším, co má, nemuže být mým ucedníkem. (Lukáš 14:33)

Opet je treba si uvedomit, že toto je jen začátek toho, co to znamená být krestanem ci pravým ucedníkem. Nejedná se o konečný cíl, ale o podmínku k vstupu do dobrého boje.⁴¹ Kdo není ochoten zaplatit zápisné, je diskvalifikován hned na startu. Atletovi, který

I démoni verí

odmítá závodit „podle pravidel“, prece nemuže být udelena cena. Kolik lidí beží svůj beh k Bohu, ovšem nikoli “podle pravidel!”⁴² Nakonec zjistí, že cenu věčného života nemohou získat.

A kdo závodí, nedostane cenu, nezávodí-li podle pravidel. (2. Timoteovi 2:5)

Tohle by mohlo znít, jako že jde o to vyhrát v nějaké soutěži cestu do nebe. Lidské smyšlenky zmenily význam pravé víry v Ježíše. Když dnes lidé v církvích hovoří o víře, mylně se domnívají, že ten, kdo verí v Ježíše se dostane do nebe, bez ohledu na to, co dělá. Takováto víra, víra bez poslušnosti, zesměšňuje Ježíšovu smrt. Ježíš trpěl, namáhal se a zemřel proto, aby nám dal víru, která v nás probudí „poslušnost.“

Skrze neho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména *uposlechly a uverily* všechny národy... (Rímanum 1:5 s naznačeným durazem)

Jak výše ukazuje citát z Písma, Pavel hlásal „milost,“ jež vzbuzuje „poslušnost.“ Takže skutečná víra v Ježíše

zacíná a končí poslušností.⁴³ To znamená, že je třeba delat to, co Buh prikazuje, podle Boží moci a způsobem, který Buh určil. Bez této pravé víry je naše vyznání rovno víre démonu.

Zatresme slánkou

Zatreme trošku slánkou, abychom videli, co má zvažít muž ci žena dríve, než se prohlási za Ježíšova ucedníka. Podmínky míru, tedy výdaje za pravou víru v Ježíše, jsou trojí. Každý z nás hřešil proti Bohu, který je Jeden, ac se projevuje jako svatá Trojice, a proto je i naše pokání trojí. Za prvé musíme nenávidet ty, kdo jsou kolem nás. Za druhé musíme nenávidet svuj vlastní život. A za třetí musíme přijmout svuj kríž a následovat Ježíše.

Šly s ním veliké zástupy; otocil se k nim a rekl: "Kdo prichází ke mne a nedovede se zríci svého otce a matky, své ženy a detí, svých bratru a sester, ano i sám sebe, nemuže být mým ucedníkem. Kdo nenese svuj kríž a nejde za

mnou, nemuže být mým ucedníkem.“ (Lukáš 14:25–27)

Samozřejmě se nejedná o svetskou nenávist, jež se snaží ostatním ublížit. Ano, Buh je Láska a preje si, abychom milovali ostatní.⁴⁴ Ovšem Boha i ostatní lze milovat pouze tak, že je budeme „nenávidet“ a že poneseme svůj kříž na ceste za Ježíšem.⁴⁵ Následující přehled vyjmenovává jen několik věcí, jež je třeba uvážit dřív, než se rozhodnete následovat Ježíše. Myslete prosím na to, že jde jen o několik věcí z tech, které je třeba promyslet dlouho před tím, než se začnete označovat za křestana.

- Úplné odmítnutí všeho, co je hříšné.

...napravujte své nedostatky... (2. Korintským 13:11)

- Opovržení penezi a nenávist k nim.

Žádný sluha nemuže sloužit dvema pánum.
Nebot jednoho bude nenávidet, a druhého

I démoni verí

milovat, k jednomu se přidá, a druhým pohrdne.
Nemůžete sloužit Bohu i majetku. (Lukáš 16:13)

- Naprostá soustředenosť pouze na vůli Boží.

...vy prece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Radeji byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a udeláme to neb ono.“ (List Jakubův 4:14–15)

- Ochota nechat zemřít veškerou pýchu.

Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho nadejí složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. Dobré je muži, jestliže nosil jho už ve svém mládí. At usedne osamocen a ztichne, když je na něho vložil. At položí do prachu svá ústa, snad ještě nadeje zbývá. At nastaví líce tomu, kdo ho bije, a potupou se nasytí. (Plác 3:25–30)

- Naprosté zavrnutí vlastních názoru a myšlenek.

Hlupák si nelibuje v rozumnosti, nýbrž v obnažování svého srdce. (Príslovi 18:2)

- Nový způsob jednání v každodenním životě.

A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme. (2. Korintským 5:16)

- Nenávisť k vlastním zážitkům, odpocinku, pohodlí, zábavě a radostem.

Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. (Jan 12:25)

- Dovolit Bohu, aby z vás učinil otroka.

...a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. (Marek 10:44)

- Připravit se na možnost, že dojde k velkým rozporům ve vaší rodině.

I démoni verí

Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení! Nebot od této chvíle bude rozděleno v jednom dome pet lidí: tri proti dvema a dva proti trem; budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceri a dcera proti matce, tchyne proti snaše a snacha proti tchyni. (Lukáš 12:51–53)

- Spálit všechny mosty, které vedou k životu, jež vedete nyní.

Ježíš mu řekl: „Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží.“ (Lukáš 9:62)

- Připravit se na to, že vás bude nenávidet celý svět.

Budou vás všichni nenávidet pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. (Marek 13:13)

- Je možné lehce přijít o práci a o prestiž.

Byli kamenováni, muceni, rezáni pilou, umírali pod ostrím mece. Chodili v ovcích a kozích kužích, trpeli nouzí, zakoušeli útisk a soužení. Svet jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách zeme. (Židum 11:37–38)

- Pripojíte-li se k církvi, jež je verná našemu Pánu, budete falešně obvinováni ze sektárství.

„Shledali jsme, že tento clovek jako morová nákaza po celém svete vyvolává nepokoje mezi Židy a je hlavou nazorejské sekty.“ (Skutky 24:5)

- Než zemrete, ucinte se chudými pro druhé.

Znáte prece štedrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli. (2. Korintským 8:9)

- Úplné odmítnutí cest tohoto sveta.

A neprizpusobujte se tomuto veku, nýbrž promenujte se obnovou své mysli, abyste mohli

I démoni verí

rozpoznat, co je vule Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Rímanum 12:2)

- Úplné zreknutí se vecí tohoto sveta.

Nemilujte svet ani to, co je ve svete. Miluje-li kdo svet, láska Otcova v nem není. Nebot všechno, co je ve svete, po cem dychtí clovek a co chtějí jeho oci a na cem si v živote zakládá, není z Otce, ale ze sveta. A svet pomíjí i jeho chtivost; kdo však ciní vuli Boží, zustává na veky. (1. List Januv 2:15–17)

- Ochota být pronásledován kvuli Ježíšovi.

A všichni, kdo chtějí zbožne žít v Ježíši Kristu, zakusí pronásledování. (2. Timoteovi 3:12)

- Vytrvale trpet za hríchy, dokud hríchu nezemrete.⁴⁶

Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí prinášejí úrodu. (Lukáš 8:15)

- Naprosté odmítnutí hrdosti sám na sebe.

Vím totiž, že ve mne, to jest v mé lidské přirozenosti, neprebývá dobro. Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. (Rímanum 7:18)

- Odhodlání plnit Boží vůli bez ohledu na to, co tomu rekne rodina, přátelé, manželka, bratři či sestry.

Kdo přichází ke mne a nedovede se zříci svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratru a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým ucedníkem. (Lukáš 14:26)

- Přijetí toho, že Buh litoval, že vás stvoril.

[Hospodin] litoval, že na zemi učinil cloveka, a trápil se ve svém srdci. (Genesis 6:6)

- Pocit slabosti a neschopnosti žít životem krestana.

Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyt právě když jsem sláb, jsem silný. (2. Korintským 12:10)

I démoni verí

- Úplné oproštení se od všech částí svého já a odumření svému já.

Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete. (Galatským 5:17)

- Žádné vazby k nicemu v tomto světě.

Kdo bude v onen den na střeše, ale věci bude mít v dome, ať sestupuje aby si je vzal; a stejně tak kdo bude na poli, ať se nevrací zpět. Vzpomente na Lotovu ženu! Kdo by usiloval svůj život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej. (Lukáš 17:31–33)

- Naplňovat své spasení s bázni a chvením, protože je můžete kdykoli ztratit.⁴⁷

A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázni a chvením uvádejte ve skutek své spasení. (Filipským 2:12)

- Jste-li ve svazku manželském, odhodláni žít tak, jako byste v něm nebyli.

Chci říci, bratří, toto: Lhuta je krátká. Proto ti, kdo mají ženy, at jsou, jako by je nemeli... (1. Korintským 7:29)

- Nejste-li ve svazku manželském, nevyhledávat ženu či muže a čekat na Boha.

Máš ženu? Nechtej se s ní rozejít. Jsi bez ženy? Žádnou nehledej. (1. Korintským 7:27)

- Neustále se modlit.

...v modlitbách neustávejte. (1. Tesalonickým 5:17)

- Být oddaný církvi.

Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úcte dávejte přednost jeden druhému. (Římanum 12:10)

I démoni verí

- Být připraven přestat se stýkat s každým, kdo se sice prohlašuje za křesťana, ale je pokrytečný.

Mel jsem však na mysli, aby jste se nestýkali, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník nebo lakomec nebo modlár nebo utrhač nebo opilec nebo lupič; s takovým ani nejezte. (1. Korintským 5:11)

- Vstoupit do Světla, kde je celý váš život otevřený před Bohem a církví.

Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou, a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1. List Januv 1:7)

Jste ochotni naplnit tyto a ještě další věci ve svém životě skrze Boží moc? Jestliže člověk jednou začne plně usilovat o naplnování vůle Boží, pak se projeví skutečná poslušnost tím, že zdvihne kříž a následuje Ježíše. Je vám zřejmé, proč je třeba být ucedníkem? Vždyť i Ježíš nesl svůj kříž, dokud na něm nezemřel, proto ani my nemůžeme doufat v posmrtný život bez toho, abychom

nesli kříž, který na nás svatý Duch ukládá.⁴⁸ Ježíšovi apoštolové všeho nechali a ucili ostatní totéž.

Tu se Petr ozval: „Hle, my jsme opustili všecko a šli jsme za tebou.“ (Marek 10:28)

„Jít za“ Ježíšem vyžaduje, aby clovek „všecko“ opustil. Jen ti, kteří nenávidí svůj život, se vzdají všeho. A jen ti, kdo se všeho vzdají, dovolí kříži, aby je ukřižoval v tomto svete.⁴⁹ A jen ti, kteří se podvolí ukřižování, okusí života posmrtného.

Proc kríž?

Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.
(Jan 3:7)

Meli bychom se „divit“, že je třeba „se narodit znovu.“ Jsme naprosto bezcenní, odporní a zkažení, takže musí vzniknout úplně nová osoba. Tak jako démoni jsme zcela nedodělaní a jsme jim podobní ve všech ohledech. Jediným rozdílem mezi démonem a člověkem je ten, člověk má na výběr. Muže se rozhodnout pro nové zrození nebo tuto možnost odmítnout. Démoni mají na výběr v nebi a jejich svoboda volit je dávno pryč. V pekle není naděje a žádná nebude ani pro ty, kdo se nenarodí znovu v souladu s Božím slovem. Jak říká

Pavel, všichni jsme se „odchýlili“ a není nikdo, kdo by „činil dobro, není ani jeden.“

...všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil dobro, není ani jeden. (Rímanum 3:12)

Musíme si plně uvědomit a dovolit Bohu nás skrze kříž přesvědčit, kým skutečně jsme.

- Jsme vzdorovití a odvracíme se od Boha.
- Naprosto jsme ztratili cenu.
- Nejsme schopni učinit jedinou dobrou věc.
- Není jediného člověka, který by poctive hledal Boha.

Kromě Ježíše není na člověku jediná dobrá věc.⁵⁰ Kromě nového zrození není ani špetky něčeho dobrého vůbec na nikom. Pavel se nezastaví před tím, aby řekl, kdo jsme, a pojmenoval důvod, proč je třeba se znovu narodit.

Hrob otevřený je jejich hrdlo, svým jazykem mluví jen lest, hadí jed skrývají ve rtech, jejich

I démoni verí

ústa jsou samá kletba a horkost, jejich nohy spechají prolévat krev, zhouba a bída je na jejich cestách; nepoznali cestu pokoje a úctu před Bohem nemají. (Rímanum 3:13–18)

Pohlédnete na svůj život a pak si projdete to, co se říká v Listu Rímanum. Pohlédnete-li cestne, jiste uvidíte, že je pro vás pravdivé toto a ještě více:

- Hrdlo je otevřený hrob.
- Jazykem se mluví jen lež.
- Hadí jed se skrývá ve rtech.
- Ústa jsou plná kleteb a horkosti.
- Nohy spechají prolévat krev.
- Zhouba a bída je na vašich cestách.
- Cestu pokoje jste nepoznali.
- Úctu před Bohem nemáte.

Bez usvedčení svatým Duchem a bez uznání těchto pravd, clovek nikdy neprijme Boží cestu spásy, nebot si stále pripadá nespravedlive obvinený. Boží dobrota vyžaduje plne se vzdát veškeré pýchy a obhajování sebe, nebot Buh „lituje,“ že vás ucinil. Pri pohledu na váš život a na to, co se z vás stalo, „se trápí“ ve svém srdci.

I videl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovule cloveka a že každý výtvor jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý. Litoval, že na zemi ucinil cloveka, a trápil se ve svém srdci. (Genesis 6:5–6)

Jak už bylo receno, jsme špatní až do morku kostí a Buh přišel, aby poslal do pekla všechny, kdo si ve špatnosti libují. Jediná možnost, kterou Buh má, je zacít s vámi znovu od začátku. Je treba vytvorit vaše já úplně znovu. Vaše nové já rídící se Ježíšovým vzorem, poctivostí, a svatostí. Ježíš nezemrel proto, abyste si mohli život trochu ocistit.⁵¹ Buh vás nepřišel vyspravit, abyste se cítili v životě šťastní. Buh není jako lékar ci psychiatr, kteří se snaží vás udržet pohromade, nebot až příliš dobre ví, že se opet rozpadnete na kusy.

Je beze vší nadeje, že byste kdy ucinili neco dobrého ve vašem stávajícím životě, proto musí Buh zacít znovu od začátku. Tohle znamená narodit se znovu. Úplne nový život zacne a postupem casu dospeje.⁵² Tenhle rust vyžaduje, abyste meli v životě kríž, který ve

I démoni verí

vás pomalu usmrtí vaše staré já a udelá tak místo pro rust nového já.

Kříž ovšem nesmí prestat se svým dílem. Když clovek odloží svuj kříž, nový život, jež Buh vytvoril, zacne opet odumírat, protože vaše staré já zacne znovu nabírat síly. Když tento stav trvá dost dlouho, nový život, který Buh zapocal, odumre úplně a daný clovek zacne prináležet pecku ještě víc, než když Buh zacal s jeho promenou. To je lépe se nikdy nepokoušet být krestanem.⁵³

Ucedníci nesou svuj kříž „každého dne“⁵⁴ a pripravují se na svou smrt na kříži. „Slovo o kříži“ skutečne cloveka zbavuje hříchu. Jak říká Pavel, „je mocí Boží“ pro ty, „kterí jdeme ke spáse.“

Slovo o kříži je bláznovstvím tem, kdo jsou na ceste k záhube; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. (1. Korintským 1:18)

Ti, kdo chtějí spoléhat na jednoduchá a povrchní slova o spásné milosti ve skutečnosti „nejdou ke spáse.“ Jen ti, kdo prijmu „slovo o kříži“ tedy „jdou ke spáse,“ nebot práve v nem tkví „moc Boží“.

První kázání

Jestliže se někdo rozhodne cenu zaplatit, jak se stane křesťanem? Jak se nechá ukřižovat sám v sobě? Co to doopravdy znamená verit v Pána nebo přijmout Ježíše Krista za svého osobního Pána a Spasitele? Správné zodpovězení těchto otázek vám zajistí zcela nový život, pokud přistupujete k Bohu s vírou. Správná odpověď na tyto otázky vám ukáže jak být spasen. Pro odpověď není nutné chodit dále než k úplně prvnímu Petrovu kázání, které měl po Ježíšově zmrtvýchvstání. Všechny církve a všichni kazatelé by měli napodobovat toto ukázkové kázání, chtějí-li verne hlásat Boží dobrotu.

„At tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Buh

I démoni verí

Pánem a Mesiášem.“ Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a rekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme delat, bratří?“ Petr jim odpovedel: „Obratse a každý z vás at prijme krest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchu a dostanete dar Ducha svatého. Nebot to zaslíbení platí vám a vašim detem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Buh.“ A ještě mnoha jinými slovy je Petr zaprisahal a napomínal: „Zachrante se z toho zvráceného pokolení!“ (Skutky 2:36–40)

Buh nám dává poznat, že krest je dalším krokem toho, kdo si spocítal cenu. Všechny prvky Lukáše 14 jsou v Petrove kázání o spáse přítomny.

- Slovo o kříži je jasne vyrceno. Díky tomu, že posluchaci znali Ježíšuv život,⁵⁵ chápali, jaký význam má kříž pro jejich životy.

At tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, ucinil Buh Pánem a Mesiášem. (tamtéž, verš 36)

- Dolehlo na ne přesvědčení o vlastní naprosté hříšnosti. Byli „zasaženi v srdci,“ když si uvedomili, čím jsou před Bohem. Nešlo o žádné intelektuální pochopení ani o sobeckou touhu být Bohem vykoupen. Vedeli, že jsou nepřáteli a že podmínkou míru je vzdát se naprosto všeho.

...byli zasaženi v srdci... (tamtéž, verš 37)

- Chteli vedet, jak lze dojít ke spáse, a byli dostatečně zlomení a pokorní na to, aby přijali Boží spravedlnost. Nedohadovali se, nestěžovali si ani nehledali jiné způsoby, jak pozvat Ježíše do svého života.

„Co máme delat, bratří?“ (tamtéž, verš 37)

Všichni, kdo „přijali“ Petrovu novinu, která ve skutečnosti byla Boží nabídkou milosrdenství, byli pokřtění. Ti, kteří snad neuznali to, co Petr kázal, ztratili věčný život v nebi.

I démoni verí

Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtění a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. (Skutky 2:41)

Necinili tak jako se to dnes činí, že by předstupovali a zvali Ježíše do svých srdcí, brblali modlitby nebo zdvihali ruce a zesmešňovali⁵⁶ modlitbu tím, že ji opakují po kazateli. Nebyli tak arogantní, aby vytvářeli nové cesty ke spáse. Presto se někteří lidé budou snažit nebrat v úvahu zbytek Písma a citovat jen Pavlova slova o tom, že Bůh ho neposlal křtít (1. Korintským 1:17). To je šokující argumentace, neboť Pavel sám byl pokřtěn, aby byl „obmyt ze svých hříchů.“ Pavel chápal, že Bůh prohlásil, že způsob, jak se v životě ocistit od svých hříchů, spočívá v obmytí se čistou vodou křtu. Jak tedy lze říci, že jsem očištěn od svých hříchů, když jsem se neumyl?

Nuže, neváhej [Pavle]! Vstan, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů. (Skutky 22:16)

V 1. listu Korintským 1:17 chce Pavel říci, že křest není žádným okázalým aktem, jímž by se získávali přívrženci. Lidé začali velmi rychle říkat, „Já jdu s

Pavlem“ v protikladu k jiným osobám.⁵⁷ Pro hříšný lidský charakter je přirozené vychloubat se tím, koho následují, a kdo by nebyl skryte pyšný na to, že ho křtil Pavel? Ježíš sám nekřtil právě z tohoto důvodu, ale učil své učeníky křtít.⁵⁸ Není pravda, že Pavel nekřtil, byl jen „vdecen,“ že nekřtil v Korintě, neboť tak nikdo nepropadal pýše. Vždyť právě Pavel pokřtil Lýdii a teprve přijetím křtu se nechal přesvědčit, že „uверila v Pána.“

Poslouchala nás i jedna žena jménem Lýdie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, která uverila v jediného Boha. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvestoval. Když byla ona a všichni z jejího domu pokřteni, obrátila se na nás s prosbou: „Jste-li přesvědčeni, že jsem uverila v Pána, vejďte do mého domu a buďte mými hosty“; a my jsme její naléhavé pozvání přijali. (Skutky 16:14–15)

Povšimnete si, že Pavel pokřtil žalárníka ve Skutcích 16:33 a zralé uverící ve Skutcích 19:5. Pavel nerekł, že nikdy nekřtil. Mel na mysli, že on osobne nekřtil urcité jedince, protože ti by zcela propadli pýše. Jak říká sám Pavel: „Dekuji Bohu, že jsem nikoho z vás

I démoni verí

nepokrtil krome Krispa a Gaia; *tak nemuže nikdo říci, že jste byli pokrteni v moje jméno.*⁵⁹ (s naznačeným durazem)

Pavel a apoštolové se pokorne podřídili Božímu spravedlivému plánu spásy cloveka. Krtili ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.⁶⁰ Díky šíření úplného „slova života“⁶¹ se jim dostalo najednou všeho. Prijali Ducha svatého, dobrotu Boží, milost a vše, co je součástí okamžitého a úplného spasení. Nereptali, že Petr dosahuje této spásy ciny, a proto mohl Buh nechat své slitování v nich účinkovat.⁶² Petr opravdu pozdeji v kázání v Prvním liste Petrove pravil, že „tato voda“ je spasila. Abychom použili jeho slova, jež pronesl o vode: „to je predobraz krtu, který nyní zachranuje vás.“

...to [tj. voda] je predobraz krtu, který nyní zachranuje vás. Nejde v nem zajisté o odstranění telesné špíny, nýbrž o dobré svedomí, k nemuž se pred Bohem zavazujeme – na základe vzkríšení Ježíše Krista... (1. list Petruv 3:21)

Povšimnete si dobre toho, že krest vodou cerpá svou spásno u moc ze „vzkríšení Ježíše Krista.“ Ti, kdo si na to stežují, oponují pravde Ježíšova zmrtvýchvstání.

Receno jinak víra obsažená v Římanum 10:10 poprvé ožívá skrze vodu krtu.⁶³ Protože jedine když „srdcem veríme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení,“ budeme chovat víru, jež nás skrze vodu krtu může spasit.

Slova života

Nekdo však rekne: „Jeden má víru a druhý má skutky.“ Tomu odpovím: „Ukaž mi tu svou víru bez skutku a já ti ukážu svou víru na skutecích. (List Jakubův 2:18)

Každá křesťanská církev a skupina vyžaduje určité „skutky“, jež je třeba vykonat, aby si člověk zasloužil spasení. Většina skupin říká, že stačí pozvat Ježíše do svého srdce, jiní zdvihají ruce, a někteří opakují předříkávané modlitby. Zatímco některé skupiny se jen povrchně uchylují k aktu křtu vodou, jiné jej kombinují s mumláním slov. Jaké přesně „ciny“ má Bůh na mysli, když jde o naši spásu? Abychom se vyjádřili ve slovech výše uvedené citace Písma, jaké „skutky“ po nás Bůh

žádá, chceme-li dojít spásy? Podívejme se na „slova života“ Boží dobré zprávy.

„Jdete znovu do chrámu a zvestujte lidu ta slova života.“ (Skutky 5:20)

Petr kázal „slova života“ v Ježíši a byl k tomu vyzván anelem Páne. Všichni bychom měli být v „chrámu“ a zcela veřejně hlásat „slovo života.“

Kázat „slovo života“ Boží milosti znamená hlásat „krev, vodu a Ducha“ společně, neboť tyto tři jsou v naprosté shodě. Žádný z nich není méně důležitý než druhý. Voda očišťuje svědomí, krev symbolizuje cenu kříže a Duch dává všemu pravou víru a život. Bezchybné kázání hovoří o všech třech.

List Římanům stanovuje pouze požadavek „krtu.“ Neríká přesně, zda jde u krtu o vodu, Ducha nebo krev, protože to vše je při krtu v jednotě. Krev je stejně důležitá jako Duch a voda a voda je stejně důležitá jako krev a Duch.

Tri jsou, kteří vydávají svědectví – Duch, voda a krev – a ti tři jsou za jedno. (1. Januv 5:7–8)

I démoni verí

Jedinci a církve, kteří by nikdy nezamýšleli vypustit ze svého Božího slova Ducha nebo Ježíšovu krev, vůbec nepochybují o svém rozhodnutí opomíjet vodu. Nedovolme, aby tento hřích nadále existoval. Tyto tři entity, neboť Buh je ve své podstate Trojicí, dosvedcují jednotu slova o kříži. Když ucení ztratí rovnováhu, Boží lid klopýtá, bloudí v temnote a docká se znicení. Abychom okusili život po živote, musíme se držet všech tří součástí Ježíše. Proc? Za prvé proto, že se k Bohu nelze dostat jinak „než skrze” Nej. Za druhé „ta cesta“ s křížem a v Ježíši je Božím způsobem záchrany. A za tretí jde o jedinou cestu k „životu“ naplnenému Bohem.

Ježíš mu odpovědel: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo neprichází k Otcí než skrze mne.“
(Jan 14:6)

Ježíš prichází ke každému z nás a žádá nás, abychom Jej prijali celého, abychom verili ve všechny složky toho, čím je a co symbolizuje. Ježíš je Pravda a ti, kdo Ježíše milují, Jej uctívají celého. To je duvod, proc Jan říká, že Ježíš „přišel skrze vodu a krev.“ Jan si byl

vedom toho, že celý Ježíš má stejnou důležitost a moc. Opravdu je ke spáse nezbytný Duch, krev i voda. Všechny složky Pravdy jsou nezbytné, chceme-li v tomto světě kráčet stezkou vítězu a bezpečně dojít k nebeským branám.⁶⁴ Duch Svatý „vydává svědectví“ o této Pravdě.

To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu krtu, ale i skrze krev kříže; a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda. (1. list Januv 5:6)

Aby se člověk „znovu narodil,“ musí nejprve pochopit důvod, proč je potřeba se znovu narodit. Musí si naprosto zošklivit sám sebe a uznat potřebu kříže ve svém životě. Pokud si toto člověk plně uvědomuje a pokud si spocítal náklady, je přichystán k novému narození skrze vodu krtu, moc svatého Ducha a krev Beránkovu. Ježíš nám dal toto naučení prostřednictvím Nikodéma, když učil, že má-li se člověk znovu narodit, musí být pokrten skrze „vodu a Ducha“. I přirozený porod nám ukazuje, že vody a ducha je třeba. Vždyt má-li dítě být živé, musí v něm být duch, a prece dítě v deloze obklopuje voda. Ježíš využívá dokladu miliónu a

I démoni verí

miliónu narození, aby poukázal na to, že Boží cesta spásy vede skrze krest.

Jak uvidíme v Janovu evangeliu 3:6, „Co se narodilo z tela, je telo, co se narodilo z Ducha, je duch.“ Obe entity mají svůj způsob narození. Ježíš ucí Nikodéma, že způsob Ducha vede skrze krest. Nebot „nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha,“ nenarodí se znovu vubec. Nikodém dobre chápal, že Ježíš nehovorí o narození „z tela matcina,“ ale o tom, jak se znovu narodit mocí svatého Ducha.

Mezi farizeji byl clovek jménem Nikodém, clen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistre, víme, že jsi ucitel, který přišel od Boha. Nebot nikdo nemuže cinit ta znamení, která činíš ty, není-li Buh s ním.“ Ježíš mu odpovedel: „Amen, amen, pravím tobe, nenarodí-li se kdo znovu, nemuže spatrit království Boží.“ Nikodém mu řekl: „Jak se muže clovek narodit, když je už starý? Nemuže prece vstoupit do tela své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpovedel: „Amen, amen, pravím tobe, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemuže vejít do království Božího. Co se narodilo z tela, je telo, co se

narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti
rekl: Musíme se narodit znovu...“ (Jan 3:1–7)

Clovek se nemůže znovu narodit tím, že rekne modlitbu, brblá slova, navštěvuje kurzy nebo delá cokoli jiného, co si je clovek muže vymyslet. Nakonec je snad krest více „cinem“ než modlitba? Samozrejme že ne; jak nechat se pokrtít, tak říci modlitbu za svou spásu zahrnuje jisté ciny. Otázka, zda je treba neco delat, je tedy sporným argumentem. Jedinou otázkou je, co nám Buh prikázal, abychom pro svou spásu vykonali? Buh nerekl, abychom odríkali modlitbu a získali tak spasení. Rekl, že clovek se musí „narodit z vody a z Ducha,“ aby se znovu narodil. Mnozí ve snaze ucinit Boží milost přístupnejší zapomneli, že Ježíš také „přišel skrze vodu a krev“.

To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu krtu, ale i skrze krev kříže; a Duch o tom vydává svedectví, neboť Duch jest pravda. (1.list Januv 5:6)

Udílení pokynu

Buh vyžaduje, aby si ciny a víra odpovídali. Víra bez skutku opravdu není dle Boha žádnou vírou. List Jakubuv to dokládá následující otázkou:

Neuznáš, ty nechápavý clovece, že víra bez skutku není k nicemu? (list Jakubuv 2:20)

Nejedná se o záslužnictví spásy, ale spíše to dovoluje Boží spásné moci v nás konat své dílo a uplatnovat svou vůli.⁶⁵ Mnozí zastaví Boží dobrotu a nedovolí jí, aby v nich konala své dílo, protože jsou umínení v srdci a verí špatnému ucení. Pro ne je spása bez účinku.⁶⁶

Tato publikace nemuže vyvrátit všechny námitky, které vznášejí vzdorovitá srdce. Zodpovezme tedy alespon otázku jednoho ze zlocincu na kříži. Nekterí se táží, jak je možné, že jeden ze zlocincu na kříži šel do nebe, když krest vodou, krví a Duchem je podmínkou spásy.⁶⁷ Premýšlejte o Božím srdci, abyste došli k odpovědi.⁶⁸

Je pochopitelné, že pokud clovek nemuže nalézt vodu nebo pokud okolnosti znemožnují krest, spásy se mu dostane.⁶⁹ Buh vidí srdce a zná své deti.⁷⁰ Ovšem milují-li lidé Boha opravdu svým srdcem, pak ochotne naplnují všechny Boží příkazy z duvodu, jež Buh stanoví, a to ihned, jakmile se naskytne příležitost.⁷¹ Ani Ježíš sám se nevyhnul krtu, ackoli On krten být nemusel. Zvažte tedy dobre, s jakým ospravedlnením se mu vy vyhýbáte.⁷²

Uvedomte si toto: i když si myslíte, že je ve vás Duch svatý, krest vodou je stále nutný, má-li se vám dostat spásy. Skutecne i pro vás platí „příkaz“ nechat se pokrtit vodou z duvodu, jež stanovuje Buh.

„Kdo muže zabránit, aby byli vodou pokrteni ti, kteří prijali Ducha svatého jako my?“ A dal

I démoni verí

pokyn, aby byli pokrtení ve jménu Ježíše Krista.
Potom jej pozvalí, aby u nich zůstal několik dní.
(Skutky 10:47–48 s naznačeným durazem)

Pohlédneme-li hlouběji na význam křtu vodou, můžeme roztržít další výmluvu nebo otázku: „Co kdybych byl na poušti? Co potom?“ Samozřejmě že Bůh má moc a uplatňuje svou vůli v každé situaci.⁷³ Vždyť jestliže má Bůh dostatek moci nám ukázat, jak se zachránit, když jsme pokoušeni,⁷⁴ pak má jisté moc nám přichystat cestu, jak být spravedlivými. Jen pohlédnete na následující pravdivou příhodu. Následujme Filipa na „opuštěné cesty“ a uvidíme, co se stane. Povšimnete si dobře toho, že jde o „opuštěnou cestu,“ o místo, kde lze po míle bloudit bez i jen náznaku vody k pití, natož pak vody k ponoreni či ke křtu.⁷⁵

Anděl Páně řekl Filipovi: „Vydej se na jih k ceste, která vede z Jeruzaléma do Gázy.“ Ta cesta je opuštěná. (Skutky 8:26)

Příběh etiopského dvorana začíná studiem Izajášovy knihy a končí křtem vodou. Filip začíná právě touto částí Písma a končí křtem vodou. A tak by to mělo

být i s námi. Mluvíme-li o svatém Duchu, dobrotivosti, milosti nebo o jiné pasáži Písma s neverícím, měli bychom skončit krtem vodou. Hlásáme-li pravou „dobrou zvest o Ježíšovi,“ dostaneme se tam, kam se dostal Filip, totiž do vody.

Tu Filip začal u toho slova Písma a zvestoval mu Ježíše. Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvoran řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokrten?“ Dal zastavit vuz a oba, Filip i dvoran, sestoupili do vody a Filip jej pokrtil. Když vystoupili z vody, Duch Pána se Filipa zmocnil a dvoran ho už nevidel, ale radoval se a jel dál svou cestou. Filip se pak ocitl v Azótu. Procházel všemi mesty a prinášel jim radostnou zvest, až se dostal do Cesareje. (Skutky 8:35–40)

„Zde je voda,“ zvolal dvoran. Z Filipova kázání nejakým způsobem došel dvoran ke správnému závěru v otázce, jak dospět ke spáse. Dvoran byl odhodlaný se nechat pokrtil vodou, a proto dal dvoran pokyn, aby vuz zastavil. Buh, který řídí vesmír a určuje, kde lidé mají žít,⁷⁶ vedel, že právě v tomto okamžiku bylo třeba vody. Buh uplatňuje svou moc i na poušti a šíří svá řásná

I démoni verí

slova života, jestliže srdcem ochotne odpovíme Boží dobrotivosti.⁷⁷ S láskyplným srdcem „oba, Filip i dvoran, sestoupili do vody,“ aby se dvoranovi dostalo krtu. „Když vystoupili z vody,“ oba následovali cestu Boží vůle jako ucedníci Ježíšovi.

Každodenní kříž

Kríž nicí podstatu toho, kým jste, a potlačuje vaše já a váš život, zatímco Buh vytváří vaše úplně nové já. Když se toto deje, Buh vám dává nové já, vytvořené k obrazu Ježíšovu, aby tak nahradil vaše ukřižované já. Krtem vodou tento proces začíná. Při krtu ve vás Buh zasívá semeno nového života. Co je staré, pomine a nové vzniká každý den.⁷⁸ Práve ta kniha Bible, která hovorí o tom, že ústy vyznáváme a srdcem veríme, nám říká, jak „zemřít hříchu.“ Pavel nás učí, že klíč se skrývá v krtu.

Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? Naprosto ne! Hříchu jsme prece zemřeli – jak bychom v nem mohli dále žít? Nevíte snad, že všichni, kteří jsme

I démoni verí

pokrtení v Krista Ježíše, byli jsme pokrtení v jeho smrti? Byli jsme tedy krtem spolu s ním pohrbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jisté budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme prece, že starý clovek v nás byl spolu s ním ukřižován, aby telo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neutocili. Vždyt ten, kdo zemrel, je vysvobozen z moci hříchu. (Rímanum 6:1–7)

Clovek zemre hříchu tím, že je „pohrben“ s Kristem „ve smrti,“ aby mu Buh mohl dát „nový život.“ Krome této výzvy ke krtu je z posmrtného života zřejmé jen velmi málo. Nebot nikdo nemuže vedet, zda „starý clovek“ v nem „byl spolu s ním [tj. Ježíšem] ukřižován,“ dokud s Ním nebude „sjednocen“ a dokud nebude mít „úcast na jeho smrti“. To je jeden duvod, proc zcela odmítáme krtení nemluvnat. Není naprosto možné, aby malé deti rozumeli tomu, co se s nimi deje, aby si mohli spocítat náklady, pochopit sami sebe jako hříšníky⁷⁹ a získali víru od Boha.⁸⁰

Ponorení pod vodu symbolizuje vstup do hrobu s Ježíšem a odumírání sobe. Vynorení z vody představuje osobu nove narozenou podle obrazu Ježíšova, podobne jako Ježíš vstal z mrtvých a vyšel z hrobu.

Clovek muže zvat Ježíše do svého srdce celý den, ale bez krtu není „starý clovek“ ukřižován a zahuben. Prestali byste rádi otrocit hríchu? Vzdejte se tedy Boží spravedlnosti a nesnažte se zakládat si svou nauku ci žít podle nauky vaší církve ani se nesnažte žít podle svých osobních názoru.

Behem krtu vodou se clovek zcela poprvé chopí kříže, který pochází od Ježíše. Muži a ženy po celém svete zdvihají a nesou kříže, to ale neznamená, že jim ony kříže vybral Ježíš.⁸¹ To je proc Ježíš pripomíná: „...a následuj mne...“ Nenásleduj-li Ježíše, nemá kříž, který nesou žádnou moc je spasit, oprostít ci zmenit. Každý clovek se musí chopit každodenního kříže, očekává-li Boží spásu ve svém živote. Aby Boží spásná milost vstoupila do lidské duše, je treba, aby do života cloveka pramenilo hluboké sebezaprení, jež má kříž za stred svého smerování k dalšímu životu.⁸²

I démoni verí

Všem pak rekl: „Kdo chce jít za mnou, zapri sám sebe, nes každého dne svuj križ a následuj mne...“ (Lukáš 9:23)

Je to právě tento každodenní križ, který nám pomáhá v Ježíši dospet. Bez jeho každodenního križování, nové já chradne a pomalu umírá.⁸³ Tak pomalu, že si clovek ani nevšimne, že odpadává.⁸⁴ To je, proc na nás Petr naléhal, abychom se ujistili, že upevnujeme své vyvolení. Pokud odmítneme „upevnovat své povolání a vyvolení,“ Pak „klopýtne.“

Proto se, bratří, tím více snažte upevnovat své povolání a vyvolení. Budete-li to cinit, nikdy neklopýtnete. Tak se vám široce otevře přístup do vecného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. (2. list Petruv 1:10–11)

Tak jako po detech žádá Petr po nových verících, aby „meli touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku.“⁸⁵ To, že neseme každodenní križ, umožní Božímu slovu nechat nás dozrát a stát se silnými. Tem, kdo jsou denne križováni stále větší části já se „široce otevře přístup do vecného království“ Ježíšova.

Vyzbrojte se stejnou myšlenkou

Nový život zapocne, ale Buh si preje, abychom dospívali.⁸⁶ Skutecne bude shledáno, že vecný život si zaslouží jen ti, kdo sklízeli dobrou úrodu v dospelosti.⁸⁷ Tak jako si každý dobrý rodic preje, aby jeho dítě dospelo a projevilo své dobré vlastnosti, tak si i Buh preje totéž v našich životech.⁸⁸ To je duvod, proc musíme nést svuj každodenní kríž a rust jím.⁸⁹ Vnucuje se otázka: jste ochotni nést denne svuj kríž a trpet v boji proti hříchu, abyste zvítězili?⁹⁰ Nebot Slovo Boží nám říká, že jen ti, kdo „premohli svet,⁹¹ žijí s Ježíšem v nebi. Naslouchejte znovu Petrovu kázání o kríži v ucedníkove živote.

I démoni verí

I když tedy Kristus podstoupil telesné utrpení, i vy se vyzbrojte stejnou myšlenkou: Ten, kdo trpel v tele, skoncoval s hříchem. Proto i vy ve zbývajícím case života nebudte oddáni lidským vášním, ale vuli Boží. (1. list Petruv 4:1–2)

Když Ježíš umíral na kříži, cítil bolest hrebu v rukou a nohou. Trpel, jak se smrt po hodiny pomalu blížila píď za píď. Zakusil skutečné ponižení, když byl bicován, bit a zastrašován, než byl prinucen zdvihnout za Jeruzalémem kříž. Umírání na kříži bylo pro Ježíše velmi skutečnou telesnou bolestí. Nešlo o žádnou intelektuální náboženskou rozevicku myslí, ale o muka smrti stupnované duchovním zmatkem a bojem. Petr nás nabádá, abychom se vyzbrojili „stejnou myšlenkou,“ nebot pouze ti, kdo „podstoupili telesné utrpení“ „skoncovali s hříchem.“ Pouze ten, „kdo trpel v tele“ moc kříže, muže vést nový život v Ježíši.

Nový život vzniká jen jako výsledek utrpení moci kříže s hříchem. Velmi málo církví zakusilo této ocistující moci krve prolité na kříži. Společenství ve svetle v církvi, která chápe moc utrpení s Ježíšem,

způsobuje, že nás „krev Ježíše“ „очиšťuje od každého hříchu.“

Jestliže však chodíme v svetle, jako on je v svetle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu. (1. list Januv 1:7)

Človek může naplnovat Boží vůli jen tím, že bude trpět v boji proti hříchu, protože s telem je třeba se vypořádávat na prvním místě. Mnozí jednoduše takový způsob milosti nechťejí a obracejí se k množství svévolným knihám, osvobozujících duchovně, utešujících skupinám a obrodným setkáním, jichž je tolik rozeseťo po zemi. Je mnohem jednodušší mluvit o hříchu než trpět ve svém tele. Je mnohem snazší se modlit spolu se všemi za vyřešení problému než trpět a zemřít na kříži nad nimi. Důsledkem toho je, že církve přijali vedle kříže mnoho dalších způsobů, jak se vyrovnat s hříchem. Jen nemnoho lidí chce trpět na kříži v boji proti hříchu dostatečně na to, aby mu zemřeli. Většina zůstává tak sobecky spokojená a líná, že prostě nechají Ježíše, aby

I démoni verí

všetchno vytrpel za ne. Nemilují Ho dostatecne, a proto netrpí s Ním.

Kázat nebo žít cokoli povrchního než toto slovo znamená žít ve lži. Toužíme-li každý den zažívat život zmenený Boží mocí, musíme se stejným dílem podělit o utrpení na kříži. Jak Pavel radostne říká: „Stále nosíme na sobe znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšuv” byl v nás. Jste-li ochotni nechat „stále“ smrt Ježíšovu ve vás účinkovat, pak teprve můžete očekávat, že ve vás bude přebývat i Jeho mocný život.

Stále nosíme na sobe znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšuv byl na nás zjeven. (2. Korínským 4:10)

Opravdový, Duchem svatým probuzený křestan se podílí na utrpení Ježíšove. Jinými slovy, nikdo se nemůže radovat z hojnosti Ježíšovy útechy, nepřicházejí-li na něj „utrpení“ Kristova „v hojnosti.“ Naprostá většina tech, kdo chodí do kostela, prožívá falešnou spásu, spásu bez muk Kristových. Mají svou útechu, ale ta bude trvat jen v tomto svete. Ucedník zažívá ve svém živote „hojnost“ „útechy,“ nebot má ve svém živote i „hojnost“ „utrpení“ Kristových.

Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útecha. (2. Korintským 1:5)

Veškerá kázání či životy vedené jinak podporují falešné křesťanství. Jen ti, kdo „trpí spolu s“ Kristem v každém okamžiku, si mohou vyhrazovat označení skutečných „dětí“ Božích. Nikdo nemůže být „dedicem“ všeho dobrého, co přijde, netrpí-li ve svém tele v boji proti hříchu.

A jsme-li děti, tedy i dedicové – dedicové Boží, spoludedicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. (Římanum 8:17)

Toužíte-li po „sláve“ Boží, která překonává hřích, pak musíte přijmout svůj podíl na utrpení Kristově. Pokud jste ochotni zaplatit tuto cenu, začnete hned dnes tím, že se necháte ukřižovat sami v sobě, a Bůh vám daruje zárodek nového života.

I démoni verí

Rychlé napravení našich hříchu neexistují. Ke spáse nevede žádná prostorná brána ani široká cesta. Naopak, je treba vejít tesnou branou a jít do nebe po úzké ceste. Ježíš řekl, že jen „málokdo ji nalézá,“ zatímco „mnoho je tech,“ kteří ke své újme vstupují prostornou branou pouhého vzývání Ježíše do svého srdce.

Vejdete tesnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je tech, kdo tudy vcházejí. Tesná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.
(Matouš 7:13–14)

Znovu tedy: jste ochotni zaplatit cenu takovéhoho života a ucednictví? Opravdu je vaše nenávisť vůči hříšnosti a špatnosti dostatečná na to, abyste se všeho vzdali a mohla ve vás prebývat Boží dobrota? Pokud ano, nechte mocí svatého Ducha tento přístup zakorenit ve vašem srdci a ve vaší mysli. Mnozí opravdu nechtejí moc, která prekonává hříšnost. Až příliš milují telo a hříšnost. Není v nich skutečné touhy stát se dobrými a radeji stráví život vymýšlením výmluv, proc že se nemohli zmenit.⁹² Buh vám dá moc žít, jak chcete, jde jednoduše o to zda-li se opravdu chcete stát ucedníkem.⁹³

Proc se stát krest anem?

Soud je pak v tom, že svetlo prišlo na svet, ale lidé si zamilovali více tmu než svetlo, protože jejich skutky byly zlé. Nebot každý, kdo delá neco špatného, nenávidí svetlo a neprichází k svetlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. (Jan 3:19–20)

Zda si uprimne prejete Boží milost a dobrotu, je možné se dozvedet úplne jednoduchou otázkou. Máte dost života ve tme a prahnete po svetle? Ježíš zemrel pro lidstvo, aby dal tem, kdo hladovejí po svatosti, pravde, dobron, cistote a lásce, možnost techto vlastností dosáhnout.⁹⁴ Ti, kdo nenávidí zlo vcházejí do svetla, aby se stali spravedlivými jako Ježíš.⁹⁵ Zkrátka, existuje

I démoni verí

jediný duvod, proc by se clovek mohl chtít stát ucedníkem.

Mohli byste se ptát, proc by clovek mel chtít být ucedníkem, když život krestana obnáší tolik utrpení a ztrát? Odpoved je úplně jednoduchá, presto jen málokdo ji chce slyšet: jde o lásku k Bohu. Opravdová láska k Bohu je silnější než smrt, dokonce než umřít sám sobe.⁹⁶ Buh je svatá, dokonalá láska⁹⁷ a ti, kdo touží po Bohu, s ním chtějí pobývat a chtějí být jako jejich Otec.

Jakému Otcí se chcete podobat? Ti, kdo takto nemilují Boha, přináležejí ke svému otcí, jímž je „dábel“ a chtějí delat to, co ciní radost jemu a jim samotným. Neexistuje žádná zlatá strední cesta; bud přijmete v životě križ nebo je ve vašem životě dábel.

Váš otec je dábel a vy chcete delat, co on žádá...
(Jan 8:44)

Ucedníci milují to, co je dobré, a Buh je velmi dobrý. Ve skutečnosti je Buh jedině dobro a láskou k nemu se projevuje naše láska ke všemu dobrému.⁹⁸ Mužeme se ve svém životě tešit na „Boha pokoje,“ jen pokud prahneme po tom, co je „pravdivé, cestné, spravedlivé, cisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou

povest, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.“
Buh miluje pouze ty a spojuje se s temi, kdo milují to, co je dobré.⁹⁹ Ti, kdo pricházejí k Ježíši jen proto, že jejich životy jsou sklicující, se v soudný den dockají strašlivého překvapení.¹⁰⁰

Konecne, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, cestné, spravedlivé, cisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou povest, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Cemu jste se u mne naucili, co jste prijali a uslyšeli i spatrili, to cinte. A Buh pokoje bude s vámi. (Filipským 4:8–9)

Práve ted se podrobujeme zkoušce.¹⁰¹ Ten, kdo miluje Boha, miluje dobro, pravdu, a svatost bez ohledu na to, s jakým je to spojeno utrpením nebo ztrátou.¹⁰² Ti, kdo milují zlo, chtějí falešného Ježíše, který jim požehná svetským způsobem.¹⁰³ Milujete-li Boha s opravdovou touhou, je pro vás kříž ve vašem životě krásou a radostí. Kříž utváří cloveka k obrazu Ježíšovu a je Božím prostredkem, který nás pripravuje na Jeho svatost. Ti, kdo umírají sami sobe, se promenují v obraz Ježíšuv a proto jejich hříšnost postupne mizí. Opravdový krestan

I démoni verí

hřeší každý den méne a méne. Znáte-li nekoho, kdo o sobe tvrdí, že je krestanem, ale je farizej,¹⁰⁴ pak verte, že nenásleduje skutečne Ježíše. Nebot Ježíš „se zjevil,“ aby „snal“ naše hříchy a abychom my už nehřešili.

A víte, že Syn Boží se zjevil, aby hříchy snal a v nem žádný hřích není. Kdo v Synu zustává, nehřeší; kdo hřeší, ten ho nevidel ani nepoznal.
(1. list Januv 3:5–6)

Každý je lhár, kdo vám tvrdí, že zná Boha, a preste dále hřeší. Tak jako démoni, kteří verí v Boha, a prece dále hřeší, i tito lidé chovají dábelskou víru bez moci kríže a jeho utrpení promenující život. „At vás nikdo neklame“ v techto záležitostech. Ten, kdo pochtive následuje Ježíše prestane hřešit. Pravý ucedník zažívá každý den smrt nových hříchu a zároveň zabrání hříchum minulosti, aby povstávali. Pravý ucedník „ani nemuže hřešit, protože se narodil z Boha.“

Dítky, at vás nikdo neklame: Spravedlivý je ten, kdo ciní spravedlnost – tak jako on je spravedlivý. Kdo však se dopouští hříchu, je z dábla, protože dábel od počátku hřeší. Proto se

zjevil Syn Boží, aby zmaril ciny dáblovy. Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hríchu, protože Boží síme v nem zustává; ba ani nemuže hřešit, protože se narodil z Boha. (1. Januv 3:7–9)

Pokud pro vás není kříž radostí, je pravdepodobné, že budete potírat ty, kdo následují Ježíše po úzké ceste.¹⁰⁵ Vzpomente na Mojžíše, který se vedome rozhodl radeji „snášet príkorí s Božím lidem, než na cas žít příjemne v hríchu.“ Je pravda, že hrích je požitkem a zábavou, zatímco kříž prináší bolest a križuje nás ve svete. Pokud nekdo popisuje krestanství jako požitek a zábavu, hlásá falešného Ježíše.¹⁰⁶

Radeji chtel snášet príkorí s Božím lidem, než na cas žít příjemne v hríchu; a Kristovo pohanení pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, nebot upíral svou mysl k budoucí odplate. (Židum 11:25–26)

Kříž nám dává každému na vybranou. Pokud si ceníme „pokladu Egypta“^{d107} více než lásky k Bohu, pak odmítáme tuto výzvu. Naše prítakání nebo odmítnutí výzvy kříže odhaluje, koho a co milujeme.

I démoni verí

Jestliže „hladovíte a žízníte po spravedlnosti,“ Buh vás promění ve zcela nového člověka a spravedlnost tak vzniká jeho mocí.

Blaze tem, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti,
nebot oni budou nasyceni. (Matouš 5:6)

Spásné volání Ježíšovo má opravdovou „moc“ a sílu.¹⁰⁸ Toto spásné volání žádá, abychom uposlechli všeho, co vyžaduje skrze víru mocí Ducha svatého.¹⁰⁹ To je, co Buh myslí „milostí,“ jde o Jeho sílu v nás, která nám umožní odmítnout hřích.¹¹⁰ Boží dobrá zpráva nám umožňuje „slavit“ spravedlnost, sebezapření a nenávisť k vlastnímu životu v tomto světě.¹¹¹ Tato dobrá zpráva nám dává možnost uposlechnout Boha a smýt tak své hříchy a radovat se z Jeho sladké společnosti.¹¹² Ohromná Boží milostivost nám dává sílu stát se zcela novými bytostmi.¹¹³ Ti, kdo chtějí pouze Boží požehnání bez života s křížem, zneužívají Boha, aby se oddávali svým hříšným touhám. Jsou jako démoni, kteří verí v Boha, a přesto jsou ve své podstatě stále demony. Stejně jako démoni i oni chtějí Boží přízen pro vlastní účely, ale samotného Boha vůbec nemilují. Ti, kdo upřímně Boha milují, chtějí být jako Ježíš – a Ježíš se jako syn člověka

Proc se stát křesťanem?

stal tím, co nám dokládá v Jeho životě kříž. Pravý ucedník žije s nadějí, že bude takový, „jaký je on.“ Milujeme-li skutečně Ježíše, potom musíme chtít být takoví, „jako je on,“ dokud jsme „v tomto světě.“ Jen tato zvěst nám může dávat „plnou jistotu,“ že naše víra je zralá „pro den soudu.“

V tom jeho láska k nám dosáhla cíle, ale máme plnou jistotu pro den soudu – nebot jaký je on, takoví jsme i my v tomto světě. (1. list Januv 4:17)

První pokorný krok

Filip k nemu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk cte proroka Izajáše, zeptal se: „Rozumíš tomu, co cteš?“ On odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“ A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho. (Skutky 8:30–31)

Rozumíš tomu, co cteš?“ Budte pokorní jako dvoran ve výše uvedeném příběhu a odpovezte “Jak bych mohl?” Kríž nechává zemřít pýchu. Tak jako onen dvoran vyhledejte skutečného uče Ježíšova a „pozvete“ ho do svého života, aby vám vyložil, jak spocítat cenu a pokrtil vás „ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Buh vás odmění a vy začnete nový den a novým životem jako Ježíšuv ucedník. Požádejte Boha, aby k vám poslal

nekohe, kdo chápe, jak si spocítat cenu, jak trpet v boji proti hríchu, jak přijímat utrpení jako radost, nekohe, kdo zapírá sám sebe až k smrti a ví, jak se skutečne znovu narodit. Naleznete nekohe bez pravoverného nebo povrchního chápání krtu vodou, kdo ale sám prošel úzkou branou s pomocí síly svatého Ducha.¹¹⁴

Zpravidla si lidé myslí, že tento život je nad jejich síly. Mají pocit, že je beznadejné se pokoušet žít tímto krestanstvím. Mnozí tuto obavu vyslovili pred Ježíšem a On jim proste rekl: „snažte se.“¹¹⁵ Je dobrou zprávou, že pokud chcete Boha milovat, On vám dá svou sílu, abyste mohli krácet úzkou cestou.

Slovo o kríži není souborem zákonu, pravidel a naucení, co delat a co ne. Spíše jde o to, se oddat Bohu, aby skrze vás vykonal své dílo.¹¹⁶ Takže otázkou není, zda jste schopni tento život žít, ale zda jste uprímne ochotni přijmout Ježíše za Pána svého života. Jen tem, kdo reknou, že je „nemá význam“ žít tento život, se dostane Božské moci jít úzkou cestou.¹¹⁷

Modlete se k Bohu, aby vám ukázal, kdo káže „slovo života“ a žije jím. Mnohé skupiny káží jen Ducha (požehnání, zázraky, pocity) a pomíjejí tedy krev (cenu, utrpení, svedectví). Tato částecná ucení vás nikdy

I démoni verí

nemohou oprostít od hříchu. Mnozí jiní hovorí jen o krvi (cena, sebezapření), ale neznají Ducha (olej, radost) nebo vodu (obcerstvení, čistota). To vše zanechává ve verících sklíčenost a pocit slabosti. A ještě jiné skupiny učí o vode Ježíše, ale zapomínají na krev a Ducha. Pro takové je Ježíš intelektuálním nebo požitkářským zážitkem. Dovoďte Bohu, aby vás zavedl do cirkve, v níž se budete cítit nepohodlně. Vždyt nosit kříž není nicím pohodlným a vstupovat do cirkve, která hlásá úplnou zvest o kříži, může být velmi znepokojující.¹¹⁸ Naleznete-li nekohe, kdo nemá všechny stavební kameny, mejte na mysli, že to, co vám nabízejí, je prinejlepším jen část dobré zprávy. Jsou-li v neporádku základy, je prece mnohem větší nebezpečí, že se dum zhrouť.¹¹⁹

Záchranné volání Ježíšovo zahrnuje obetní oltár, který navždy zmení cloveka. Starý zákon v Bibli vyžadoval, aby bylo za hříchy spáleno na oltári mnoho obetí. Ježíš naplnil tento zákon tím, že nabídl sebe na oltár za naše hříchy. Ježíš žil život, v němž se neustále obetovával Bohu. I ti, kdo se znovu rodí k obrazu Ježíšovu, žijí život neustálého sebeobětování Bohu. Ježíšovi ucedníci krácejí v Ježíšových šlépejích tím, že denne nabízejí „sami sebe“ jako živé obeti.

Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe prinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obet; to je at je vaše pravá bohoslužba. (Římanum 12:1)

Opravdová „bohoslužba“ vyžaduje, aby se člověk Bohu obetoval. Boží „milosrdenství“ motivuje člověka s vdekem v srdci,¹²⁰ aby se stal ucedníkem.¹²¹ Pokud Bohu neobetujeme všechno, nemáme naději dosáhnout spásy.¹²² Jste připraveni si s radostí v srdci spočítat cenu, zaplatit ji a stát se ucedníkem? Pokud ano, pak je následující citace Písma určena vám. Pokud toužíte „zachovávat všechno“ prostřednictvím nového já, jež Buh vytvorí, pak vás Ježíš vyzývá, abyste se stali „ucedníkem,“ a to tak, že se necháte pokrýt ve jménu „Otce, Syna i Ducha svatého.“ A potom každý den, zatímco budete rust v Pánu, ústy vyznávejte a srdcem verte, že Ježíš je Pán. Tak bude vaše víra opravdová a přinese vám dar spásy vaší duše.

Ježíš pristoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jdete ke všem národům a získávejte mi ucedníky, krtete je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a ucte je, aby zachovávali

I démoni verí

všecko, co jsem vám prikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“
(Matouš 28:18–20)

Jakým požehnáním je vedet, že Ježíš s námi zůstává „po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ Ti, kdo se svou vírou rídí Bohem, mají právo se tešit z tohoto požehnání.¹²³ Jak již jsme videli, Bůh dává Ducha svatého jen těm, kdo jej „poslouchají.“ Ti, kdo chovají pravou víru v Boha, Jej tímto poslouchají prostřednictvím moci svatého Ducha a z důvodu, které On určuje. Víra dává moc poslouchat a nový život pramení z poslušnosti vůči Bohu. Dobře si povšimnete toho, že Bůh dává svatého Ducha jen těm, „kdo ho poslouchají“ ve dne v noci.

„...my jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho *poslouchají*.“
(Skutky 5:32 s naznačeným důrazem)

Vše se děje skrze víru, ale nový život zůstává a roste jen naší poslušností naší živé víry vůči Duchu svatému.¹²⁴ Neboť člověk, který říká, že necemu verí, ale

První pokorný krok

nekoná v souladu s mocí oné víry, je podoben démonu.
Vždyt prece „i démoni verí, ale hrozí se toho.“

VŠE BYLO RECENO

Vše bylo receno, vyhlížejte tedy Boha, jehož cesty vás mohou zachránit od povrchní milosti a vecné smrti v pekle.

...nebot jsi mne vysvobodil z jisté smrti. Což jsi neušetřil moje nohy podvrtnutí, abych před Bohem smel chodit dál ve svetle živých? (Žalm 56:14)

POZNÁMKY

1. 1. Korintským 1:12–13
2. Efezským 6:24
3. Matouš 5:45, Izajáš 26:10
4. 1. Korintským 2:4
5. Lukáš 14:25–35 Šly s ním [tj. Ježíšem] veliké zástupy; otocil se k nim a řekl: „Kdo přichází ke mne a nedovede se zřici svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratru a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým ucedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým ucedníkem. Chce-li nekdo z vás stavet věž, což si napřed nesedne a nespocítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? Jinak – až položí základ a nebude moci dokončit – vysmejí se mu všichni, kteří to uvidí. „To je ten clovek,“ reknou, „který zacal stavet, ale nemohl dokončit.“ Nebo má-li nějaký král táhnout do boje, aby se strel s jiným králem, což nezasedne nejprve k porade, zda se muže s deseti tisíci postavit tomu, kdo proti nemu táhne s dvaceti tisíci? Nemuže-li, vyšle poselstvo, dokud je jeho protivník ještě daleko, a žádá ho o podmínky míru. Tak

I démoni verí

ani žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým ucedníkem. Dobrá je sul. Jestliže však i sul pozbude chuti, co jí dodá slanosť? Nehodí se na pole ani na hnojište: vyhodí se ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.“

6. Žalm 49:13
7. Kazatel 3:11
8. Marek 1:24
9. Židum 10:31
10. 2. Korinským 13:5
11. Genesis 3:1
12. Galatským 5:6
13. Matouš 22:12
14. Galatským 4:19
15. Marek 10:21, Lukáš 9:59–62
16. Skutky 14:22, povšimnete si „mnohého utrpení.“
17. Jan 16:33
18. 1. list Januv 2:6
19. 1. Korinským 13:12
20. Marek 4:17, Židum 6:6
21. Skutky 11:26, doslova „malými Kristy.“
22. Skutky 6:1, 6:7, 9:1, 9:19, 9:26, 18:23, 18:27, 19:1, 21:4–5
23. Ucedníci jsou jedinci, kterým se dostalo spásy, kterým se dostává spásy a kterým se bude dostávat spásy. Spása, tak jako ucednictví, je proces. Buh nám dal svobodnou vuli a my tento proces spásné milosti můžeme zastavit a tak odpadnout (Židum 6:4–8). Římanum 10:10, 2. Korinským 2:15, 1. list Petruv 1:5, 1. Korinským 1:18, Efezským 2:5, Filipským 1:28, 2. Timoteovi 1:9, Židum 9:28, 1. Tesalonickým 5:8,

Poznámky

- Rímanum 8:24, Efezským 1:13–14, Rímanum 13:11,
Efezským 1:4–5.
24. Židum 6:7
 25. Židum 6:7–8
 26. Židum 3:15
 27. List Juduv 1:24
 28. Jan 15:6
 29. Plác 3:28
 30. Jan 4:14
 31. Izajáš 48:22
 32. Zjevení 6:12–17
 33. Ezechiel 13:10–15
 34. Zjevení 14:11
 35. 2. list Petruv
 36. Matouš 7:22
 37. Žalm 50:5
 38. Filipským 3:19
 39. Lukáš 17:33
 40. Matouš 7:13
 41. 2. Timoteovi 4:7
 42. Matouš 22:12
 43. Matouš 25:31–46
 44. 1. List Januv 4:16
 45. *Nezbytný díl, Uskutečnování Lukáše 14:25 v každodenním životě*, Timothy Williams (Enumclaw, WA: WinePress Publishing, 2000), ISBN 1-57921-293-X, nebo *Oživená zvest* Timothy Williams (Enumclaw, WA: WinePress Publishing, 2000)

I démoni verí

46. 1. list Petruv 4:1–2
47. Židum 6:6
48. Rímanum 8:13
49. Galatským 6:14
50. Príslovi 12:10, povšimnete si tohoto: „nitro svévolníku je nelítostné.“
51. Matouš 12:43–44
52. 1. list Petruv 2:2
53. 2. list Petruv 2:21–22
54. Lukáš 9:23
55. Jan 12:32, Galatským 3:1
56. Príslovi 1:22
57. 1. Korinským 1:12, 3:4
58. Jan 4:2, 1. Korinským 1:12
59. 1. Korinským 1:14–15 (s naznaceným durazem)
60. Matouš 28:19
61. Skutky 5:20
62. Jan 6:65
63. Rímanum 10:10
64. Ozeáš 4:6
65. Skutky 26:19, 1. Korinským 15:10
66. 1. Korinským 15:10
67. Lukáš 23:43 Ježíš mu odpovedel: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“
68. Marek 2:27, povšimnete si tohoto: Zákon napríklad na den Pána stanovoval odpocinek, ale tento zákon bychom si špatne vykládali, kdybychom nebrali ohled na Boží srdce.
69. Rímanum 2:25–29
70. 2. Timoteovi 2:19

Poznámky

71. Efezským 5:15–16
72. Matouš 3:15
73. 1. Korintským 10:13
74. 1. Korintským 10:13
75. Slovo křest znamená ponorený.
76. Skutky 17:26
77. Efezským 1:11
78. 2. Korintským 5:17
79. Žalm 51:5
80. Jan 6:44
81. Jan 21:22
82. Mnozí vás budou urážet kvůli vašemu životu v sebezapření. Nedovoďte jim, aby vás odradili od následování Ježíše. 1. list Petruv 4:4
83. Jan 15:6
84. Zjevení 3:1–2
85. 1. list Petruv 2:2
86. Židum 6:1, Židum 5:12
87. Lukáš 8:14–15
88. Židum 12:10
89. Lukáš 8:14
90. Židum 12:4
91. 1. list Januv 5:5, Zjevení 2:7, 2:11, 2:17, 2:26, 3:5, 3:12, 3:21, 21:7
92. Ezechiel 18:2–3, Jan 5:6
93. Jan 15:4–6
94. Matouš 5:6
95. Jan 3:20–21

I démoni verí

- 96. Písen písní 8:6
- 97. 1. List Januv 4:16
- 98. Marek 10:18
- 99. Daniel 9:4
- 100. Lukáš 17:17
- 101. Židum 3:8
- 102. Zjevení 22:11–12
- 103. Žalm 17:14
- 104. 1. Korinským 5:11
- 105. 2. Timoteovi 3:12
- 106. Galatským 6:14, 1. list Januv 2:15, 2. Timoteovi 3:4, Micheáš 2:11
- 107. Egypt v Bibli symbolizuje svet se všim jeho zbožim a požitky.
- 108. Matouš 7:29
- 109. Matouš 28:20
- 110. Titovi 2:12
- 111. 1. Korinským 5:8
- 112. 1. list Petruv 3:21
- 113. Titovi 2:12
- 114. Matouš 7:13
- 115. Lukáš 13:23–24
- 116. Koloským 2:23
- 117. Izajáš 57:10
- 118. Skutky 5:13
- 119. 1. Korinským 3:10–14
- 120. 1. List Januv 4:19
- 121. 1. List Januv 4:19
- 122. Židum 9:22

Poznámky

- 123. Žalm 50:16
- 124. Římanum 1:17

Další knihy,
které napsal
Timothy
Williams

Vyšinutost v církvi

- Vyšinutost v církvi pojmenovává konkrétní lži, které dnes církev považuje za pravdy a ciní je tak zralými pro „velké mámení“ poslední doby. Objevte jediný lék proti tomuto velikému mámení.
- ISBN 1-57921-390-1

Nezbytný díl

- Tato kniha se zamýšlí nad tím, proč Ježíš řekl, že *každý*, kdo Jej následuje, *musí* nenávidet svůj život.
- ISBN 1-57921-293-x

Oživená zvest

- Tato kniha vysvětluje, jak nás chce Buh dovést na „klidná místa u vod“ (Žalm 23:2), kde můžeme být skutečně navraceni do života.
- ISBN 1-57921-274-3

101 způsobů sebezapření

- Tato kniha přináší 101 praktických způsobů, jak naplnit v životě Ježíšův příkaz z Lukáše 9:23. *Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapri sám sebe. . .“*
- ISBN 1-57921-397-9

Chcete-li si objednat další výtisky knihy

I
DÉMONI
VERÍ

Volejte

bezplatnou linku (v USA) (877) 421-READ (7323)

nebo zašlete \$7,95** za kus plus \$2,95* poštovné a balné na adresu

WinePress Publishing.
PO Box 428
Enumclaw, WA 98022.

www.winepresspub.com

nebo

pro získání slev pro kazatele nebo při hromadných objednávkách kontaktujte

Sound Doctrine
PO Box 856
Enumclaw, WA 98022, USA
(360) 802-2550

**Občané státu Washington musejí pripočítat dan 8,4%

*pripočtete \$1,00 na poštovné a balné za každou další objednanou knihu

Chcete-li získat více informací o tom, jak se stát ucedníkem, kontaktujte:

Sound Doctrine

PO Box 856

Enumclaw, WA 98022, USA

sdoct@sdoctrine.org

<http://sdoctrine.org>

Telefon:

(360) 802-2550 hlasový telefon

(306) 802-2551 fax